

OVATARJEVE NOVICE

LETO XIV | 17. NOVEMBER 2022 | ŠTEVILKA 10 (143) | CENA: 1,70€

Pogovor ob kavi

Študentka harvardske univerze bi svoje kreativne vizije rada delila skozi umetnost

Več stran 3

Jasna Senekovič

Poklonili so se slovenskemu narodnemu buditelju, duhovniku Gregorju Einspielerju

Prvi petek v novembru je bilo v Jurovskem Dolu slovesno. Dr. Valentin Inzko, predsednik Narodnega sveta koroških Slovencev, in Peter Škrlec, župan Občine Sveti Jurij v Slovenskih goricah, sta na stavbi Župnije Svetega Jurija v Slovenskih goricah v Jurovskem Dolu odkrila spominsko ploščo Gregorju Einspielerju (1853–1927). Pred natanko 100 leti je namreč ravno v to stavbo prišel slovenski narodni buditelj iz Koroške, župnik Gregor Einspieler, ki je bil iz domače Koroške po plebiscitu leta 1920 izgnan. Spominsko ploščo, ki jo je izdelal akademski kipar dr. Marjan Drev, je blagoslovil mariborski nadškof metropolit msgr. Alojzij Cvikl. Z vencem rož so se prisotni v nadaljevanju Einspielerju poklonili tudi na njegovem grobu na starem pokopališču v Jurovskem Dolu.

Na spominskem večeru, posvečenem Gregorju Einspielerju, ki je v nadaljevanju potekal v sosednjem Kulturnem domu Jurovski Dol, je župan Peter Škrlec v svojem nagovoru poudaril, da »ko govorimo o opuščanju pokopališča, se zavedamo, da bo to trajalo še precej let, a

je v zadnjih letih nastalo že precej praznega prostora, ko se svojci odločijo za opustitev grobov daljnih prednikov. Zaradi postopnega opuščanja starega pokopališča je v želji po novih vsebinsko obogatenih površinah v centru Jurovskega Dola nastala ideja o Parku spominov v Jurovskem Dolu.« Ob sodelovanju občine in partnerjev v projektu – Kulturnega društva Ivan Cankar Jurovski Dol in Kreativne Pike iz Lenarta, so projekt Park spominov v Jurovskem Dolu prijaviteli na javni poziv LAS Ovtar Slovenskih goric. Tako je projekt sofinanciran s strani Republike Slovenije in Evropske unije iz Evropskega sklada za regionalni razvoj. V okviru projekta so uredili južni vhod na staro pokopališče, postavili spletno stran www.znanijurovcani.si, na kateri se najdejo informacije o raziskanem življenju Gregorja Einspielerja, ki sta ga v okviru projekta podrobneje obdelala muzejski svetovalec dr. Marjan Toš in ljubiteljski zgodovinar, domačin Aleksander Purgaj. Na starem pokopališču pa lahko ob grobovih Gregorja Einspielerja in Ivana

Roškarja najdete QR-kode, ki vas vodijo do spletne povezave Znani Jurovčani. Častno pokroviteljstvo Spominskega večera je prevzel dr. Valentin Inzko, predsednik Narodnega sveta koroških Slovencev, ki je hkrati daljni sorodnik Gregorja Einspielerja. V svojem nagovoru zbranim je orisal zgodovino rodbine Einspieler in izrazil hvaležnost, da se je pristopilo k raziskavi življenja Einspielerja in celotnemu dogajanju, posvečenemu v njegov spomin. Zbrane je nagovorila še ravnateljica Celjske Mohorjeve družbe dr. Tanja Ozvatič, ki je v svoji besedi orisala pomen Gregorja Einspielerja, slednji je namreč bil nečak Andreja Einspielerja, soustanovitelja Družbe sv. Mohorja, narodnega buditelja, vodilne politične osebnosti koroških Slovencev. Po stricu Andreju je Gregor Einspieler prevzel njegovo politično dediščino in vodenje koroških Slovencev. V sozaložništvu sta Občina Sveti Jurij v Slovenskih goricah in Celjska Mohorjeva družba, d. o. o., izdali priložnostno monografijo, ki predstavlja bistvene obrise Einspielerjevega roda in

Večera so se udeležili visoki gostje. Iz leve proti desni: soavtor knjige Aleksander Purgaj, poslanec DZ RS Franc Breznik, župan mag. Janez Kramberger, ravnateljica Mohorjeve družbe dr. Tanja Ozvatič, zgodovinar in soavtor knjige dr. Marjan Toš, dr. Valentin Inzko, župan Peter Škrlec in kipar dr. Marjan Drev.

Foto: Maksimilijan Krautič

dela ter podrobnosti iz petletnega župnikovanja pri Svetem Juriju v Slovenskih goricah. Dr. Ozvatičeva je zbrane ob koncu povabila k branju omenjene monografije, ki naj krajša daljše zimske večere.

Dogodek je spretno vodil Stane Kocutar, ki je poskrbel za marsikatero zgodovinske informacije in z avtorjema raziskave opravil tudi krajši pogovor. Dr. Marjan Toš in Aleksander Purgaj sta se strinjala, da je bil Gregor Einspieler leta 1922 med domačini lepo sprejet, a da je kljub temu njegovo srce hrepenelo po njemu dragi Koroški z jezeri in gorami.

Dogodka sta se udeležila tudi poslanec Državnega zbora Republike Slovenije Franc Breznik in župan Občine Lenart mag. Janez Kramberger.

Večer, posvečen Einspielerju, je potekal pod organizacijsko taktirko domačega Kulturnega društva Ivan Cankar in tako je za glasbeni del poskrbel Jurovski oktet, sicer nekoliko pomlajen, a še zmeraj pod vodstvom Franca Divjaka. Za to priložnost

so izbrali pesem Slovenec sem in koroški narodni Rož, Podjuna, Zila in Nmau čriez jezaro. Ob spremljavi Irene Zajec na klavirju pa je slovenske samospelve zapel tudi operni pevec Aljaž Farasin. Članica Kulturnega društva Ivan Cankar Andreja Tusulin je v Avli Fredija Neuvirta pripravila svojo 11. samostojno razstavo in na ogled postavila slike iz serije Povezana si in del slik iz serije Oddaljevanje ter različne polstene izdelke, ki so si jih udeleženci lahko ogledali ob koncu dogodka, ko so prejeli tudi darilni izvod monografije o Gregorju Einspielerju.

»Ne rečemo zaman, da so »pota Gospodova nepredvidljiva«, in v tem duhu se ob drugičnem poteku zgodovine pred dobrim stoletjem danes najbrž ne bi srečali v duhu spoštljivega spominjanja koroškega duhovnika Gregorja Einspielerja, ki je pred stoletjem prispel službovat v to župnijo,« so bile uvodne besede Staneta Kocutarja, ki so v ušesih zbranih na dogodku odzvanjale še v nadaljevanju večera.

Blagoslov spominske plošče je opravil mariborski nadškof metropolit msgr. Alojzij Cvikl.

Foto: Maksimilijan Krautič

Zmago Šalamun

Napačno pojmovanje demokracije

Foto: Tadej Regent

Pojem demokracija se v družbi pojavlja že od antične Grčije in na nek način označuje sistem odločanja. SSKJ navaja, da je demokracija politična ureditev z vladavino večine, ki varuje osebne in politične pravice vseh državljanov. Za pravilno razumevanje demokracije danes moramo pogledati, kaj je ta pomenila v preteklosti. Gre za splet različnih lastnosti, od vrednot, načinov odločanja do pravic, in vse to se je skozi zgodovino spreminjalo. Poznamo več modelov demokracije, ki

so posledica različnega pojmovanja demokracije.

Občutek imam, da ljudje razumemo demokracijo preveč enostavno, saj jo razumemo kot svobodo in zaščito posameznika v družbi. Pa je res tako?

Če se lotimo spoznavanja lastnosti in delovanja posameznih političnih sistemov, kaj hitro ugotovimo, da je demokracija zelo kompleksen pojem, ki ga v družbi uporabljamo preveč splošno.

Najpogostejši razliki sta neposredna in posredna demokracija. Neposredna sega v Antiko in omogoča neposredno participacijo pri političnem odločanju. Druga pa je posredna ali moderna demokracija, ki se je razvila kot politično predstavništvo in je alternativa političnim sistemom v Evropi. Danes ima večina tako imenovanih demokratičnih držav obliko predstavništva. V tem primeru ljudstvo podeljuje svojo suverenost predstavnikom, ki za njihove glasove tekmujejo na volitvah. Veliko govorimo o tem, da ljudi ne zanima politika, da ne gredo volit, in se vsi sprašujemo, kje so vzroki. Dejstvo je, da je predstaviški politični model izgubil zaupanje zaradi nezaupanja v njihove predstavnike. Politični sistem v sodobnem času zahteva delovanje interesnih skupin, ki vplivajo na politične odločevalce, če te delujejo v korist le nekega elementa družbe ali politične skupine in ne za skupno dobro, to ni demokracija. Demokracija nastopi šele takrat, ko te skupine delujejo v dobro vseh nas. Če se »navadni smrtniki« želimo vključiti v odločevalski proces, nam ostaja samo referendum, za katerim pa velikokrat stojijo tudi posamezne interesne skupine.

Vsekakor so volitve eden najpomembnejših izrazov ljudske suverenosti in pogoj za vzpostavitev in ohranitev pravne države in najbolj narobe je, ko volivci ocenimo, da so vsi enaki, saj potem ne gremo volit. Zavedati se moramo, da je izbiranje naših predstavnikov na volitvah naša pravica in predvsem dolžnost, kar pa velikokrat pozabljamo.

V nedeljo so lokalne volitve in na lokalnih volitvah si izbiramo župana in naše predstavnike v občinskem svetu. Ni prav, če rečemo, da ne gremo volit, ker ni pametnih kandidatov ali ker je župan tako že izvoljen in se nič ne bo spremenilo. Takšna odločitev je zelo napačna in zelo pomembno je, kdo nas zastopa v občinskem svetu in kako gleda županu pod prste, za katere projekte se zavzema in ali si res prizadeva za skupno dobro in razvoj širšega območja občine.

Na nas, volivcih, pa je, da izberemo takšne predstavnike, ki bodo res zastopali naše skupne interese in ne interesov posameznikov ali posameznih elit. Zavedajte se, da niso oni krivi, če so izvoljeni, ampak mi, ki smo zanje oddali naš glas.

Najbolj narobe pa seveda je, če na volitve ne gremo in pred in po volitvah samo kritiziramo in smo z izvoljenimi nezadovoljni. Navadno znajo tisti, ki ne volijo, največ povedati proti izvoljenim predstavnikom, dejansko pa so oni krivi za njihovo izvolitev, ker se niso udeležili volitev. Zato je zelo pomembno, da izpolnimo državljansko pravico in dolžnost. Trditev, da vas glas ne šteje na volitvah, je privlečena za lase, je napačna in je velikokrat posledica neinformiranosti. Zavedati se moramo, da demokracija potrebuje aktivnega državljana, ki se zna odločati, si pridobiti informacije in oddati svoj glas. Če ne volite in samo kritizirate ali ponavljate parole za nekimi navideznimi mnenjskimi voditelji, pazite, da vas ne ostrižejo in iz vaše volne spletejo tople nogavice. Zato gremo vsi na volitve in oddajmo glas za naše predstavnike. Ne pozabite, vsak glas šteje!

Zmago Šalamun

Junakom, ki so pomagali gasiti na Krasu, so se poklonili z razstavo

V avli Jožeta Hudalesa v stavbi Občine Lenart je ob zaključku meseca požarne varnosti v petek, 28. oktobra, potekala otvoritev razstave »17 junaških dni na Krasu«. Fotografije za razstavo so prispevali gasilci, ki so se z ognjenimi zublji borili na največjem požaru v zgodovini naše države. Razstave se je udeležilo več kot 50 gasilcev iz Gasilske zveze Lenart in tudi župani petih slovenskogoriških občin: mag. Janez Kramberger, Marjan Žmavc, Milan Repič, Peter Škrlec in Silvo Slaček, ki je uradno odprl razstavo.

Na svečanem dogodku je zbrane najprej nagovoril župan mag. Janez Kramberger, ki je povedal, da so se z župani sosednjih občin in vodstvom Gasilske zveze (GZ) Lenart dogovorili, da bodo v mesecu oktobru, mesecu požarne varnosti, obeležili dejanja naših domačih gasilcev in pripravili priložnostno razstavo na temo gašenja požara na Krasu. Poimenovali so jo »17 junaških dni na Krasu«, saj je toliko dni trajal požar na Krasu, in v ta namen izbrali tudi 17 fotografij, ki so jih posneli naši gasilci. Seveda je nastalo še več fotografij, vendar vse niso bile dovolj velike resolucije za razvijanje na tako velik format, kot je potreben za pripravo razstave. »Na tak način vam v mesecu požarne varnosti želimo izkazati zahvalo in spoštovanje za to vaše delo, ki ste ga opravili,« je v imenu zbranih županov povedal mag. Kramberger.

Več kot 70 odstotkov terena je bilo nedostopnega

Zbrane je nagovoril tudi predsednik GZ Lenart Jože Selinšek, ki je povedal, da je v Sloveniji kar 165.000 prostovoljnih gasilcev in da so letos znali pokazati, da znajo stopiti skupaj, si pomagati in biti enoti, ko je treba priskočiti na pomoč. »Tega požara se nas je udeležilo 145 gasilcev in gasilk v štirih oziroma petih dneh. Ko vidiš kaj takega, tega ne more opisati nobena slika, nobena beseda. Ko si tam, ko vidiš, kaj se dogaja, občutiš njegovo moč in se zaveš, da je človeška sila tu nemočna. Več kot 70 odstotkov terena je bilo nedostopnega in tam se je resnično odvijala groza. A po večdnevnih nenehnih bojih nam je končno uspelo,« je povedal predsednik GZ Lenart Jože Selinšek.

»Pristopi so bili tam drugačni, a na koncu nam je uspelo.«

Številke govorijo o obširni gasilski akciji

Kar nekaj fotografij je pri razstavi prispeval namestnik poveljnika GZ Lenart Jože Fras, višji gasilski častnik I. stopnje, ki je več dni pomagal na požarišču na Krasu. Zbranim je nanizal kar nekaj zanimivih statistik:

- 1003 sodelujoče enote, torej skoraj vsa gasilska društva v Sloveniji;
- 14.639 gasilcev, od tega je bilo zabeleženih 27 poškodb;
- 276.225 prostovoljnih ur;
- 1.082.000 opravljenih kilometrov;
- 250.000 porabljenih litrov nafte;
- 1.300.000 EUR škode na gasilski opremi.

»Te dni so bila tudi izvršena plačila, ki so se zbrala z raznimi dobrodelnimi akcijami in tudi s strani države. Omeniti moram, ko smo morali poprijeti za delo, ni bilo ravno časa fotografirati, a so bili tudi trenutki, ko smo morali čakati na nadaljnja navodila in se takrat ni nič kaj takega dogajalo, da bi bilo vredno fotografirati. Časa za premislek takrat ni bilo veliko, zato vam hvala, da se se tako hitro odzvali in se nam pridružili pri pomoči na Krasu, zahvala pa gre tudi vsem vašim družinam, ki so delale, ko vas ni bilo doma,« se je iskreno svojim tovarišem zahvalil Jože Fras.

Želja, da razstava potuje po čim več krajih

Razstava se začne s samim požarom, gašenjem, zadnja slika pa je fotografija gospe, ki je Jožetu Frasu poslala stanje po požaru, ki prikazuje ponovno življenje rastlin na Krasu. Silvo Slaček, župan Občine Sveta Ana, je na koncu še slavnostno otvoril razstavo in hkrati predlagal, da razstava potuje po čim več krajih, da jo bodo ljudje lahko spoznali in videli, s čim so se soočali naši pogumni gasilci. Po svečani otvoritvi so se skupaj odpravili v Center Slovenskih goric, kjer so našim slovenskogoriškim junakom pripravili pogostitev.

Foto: Nina Zorman

Foto: Nina Zorman

Nina Zorman

Ana Breznik: "Svoje kreativne vizije bi rada delila skozi umetnost"

Pred dvema letoma je mirno cerkvenjaško noč presenetil krik veselja v hiši družine Breznik. Takrat je 18-letna Ana Breznik na svojem računalniku zagledala napis *Welcome to Harvard – Dobrodošli na Harvard!* Zadnjih deset let ni uspelo nobenemu slovenskemu dodiplomskemu študentu, da bi bil sprejet na ameriško zasebno univerzo Harvard, ki jo krasijo mnogi superlativi, kot denimo najstarejša visokošolska ustanova v ZDA, najprestižnejša in za nekatere tudi najboljše na tem planetu. A sedaj že tam med več kot 7.100 dodiplomskimi študenti iz vsega sveta svoje znanje in izkušnje pridobiva Cerkvjenjačanka Ana Breznik.

Ana, zdaj že dve leti študirate na ameriški univerzi Harvard. Če se vrneva dve leti nazaj: so izpolnili vaša pričakovanja?

Moja pričakovanja so bila izpolnjena in presežena. Harvard mi je omogočil, da se poglobim v področja, ki so me zanimala, hkrati pa sem razvila ogromno interesov, za katere nisem vedela, da jih imam. Ko sem začela prvi semester na Harvadu, sem zelo hitro izbrala intenzivne znanstvene predmete. Navdušena sem bila nad interdisciplinarnostjo in raziskovalno usmerjenostjo predmetov. Kaj kmalu pa sem ugotovila, da pogrešam umetnost, zato sem v kasnejših semestrih začela več pozornosti posvečati gledališču, najprej gledališki igri, ki me spremlja že iz srednje šole, kasneje pa tudi gledališki režiji. Od takrat dalje je režija postala moja velika strast. Zdi se mi, da mi omogoča popolnoma nov nivo izražanja.

Že kot otrok ste imeli visoko zastavljene cilje. Kaj je botrovalo temu?

Že od malega sem rada nastopala pred občinstvom. Morda sem se po vseh teh letih nalezla adrenalinske odvisnosti, ki jo prinaša oder. Spomnim se, da sem bila zelo zasanjan otrok, mama mi je včasih rekla, da me bodo preimenovali v Sanjo, če bom tako neposlušna. Sanjarjenje je še zmeraj eden izmed mojih najljubših hobijev. Otroci strahu ne razumejo na enak način. Sanje v otroški domišljiji premagajo strah. Morda je prav otroško sanjarjenje botrovalo mojim visokim ciljem.

V prvem valu koronavirusa bi morali oditi na študij, vendar vam je bilo to onemogočeno in ste opravljali seminarje in izpite prek spleta. Zdaj že slabo leto živite na Harvadu. Kakšen je bil prvi občutek, ko ste vstopili v rdečo opečno stavbo?

Precej neverjetno, še posebej zanimivo je bilo v živo videti sošolce, ki sem jih v prvem letu poznala le prek spleta. Spoznavala sem že znane in nove prijatelje, raziskovala okolico, izbirala predmete, urejala sobo, pogrešala ljubljene doma. Šele ob uradnem sprejemu, ki ga je Harvard prvič v zgodovini pripravil za druge letnike (saj smo za tega bili v prvem letniku prikrajšani), sem se zares začela zavedati, da sem tukaj.

Kako izgleda vaše domovanje in kako poteka vaš vsakdan?

Živim v tako imenovani Currier House, eni izmed dvanajstih študentskih hiš na Harvadu. Tukaj so med drugim živeli Bill

Foto: osebni arhiv

Gates, violončelist Yo Yo Ma, Caroline Kennedy, astrofizik Neil de Grasse Tyson, kitarist skupine Rage Against the Machine, Tom Morello itd. Sobo imam svojo, kopalnico pa si delim s svojo prijateljico Sanyukto. V moji sobi vlada ravno pravšnji nivo kreativnega nereda. Stene mi krasijo posterji Jima Morrisona, Beatlov, Led Zeppelinov, Pink Floydov, slovenska zastava itd. V kotu počiva moja klasična kitara, na polici se nabira zmeraj več knjig, na omarici stojita plošča Nicka Cava in na karton narisana slika zmaja, ki sem jo kupila od prijatelja z ulice. Tukaj se počutim prijetno.

Kakšno vzdušje vlada med študenti na Harvadu? Ocenjujete, da gre za nabor najodličnejših ljudi iz vsega sveta ali se med njimi najdejo tudi študenti iz prestižnih družin, ki si lahko privoščijo šolanje na Harvadu?

Tukaj najdeš zares različne ljudi, od izjemno bogatih do otrok priseljencev brez potnega lista. Na žalost je socialna scena velikokrat kar precej ločena. Veliko zabav na Harvadu poteka v okviru 'final clubov', to so ekskluzivna socialna društva, ki osebno povabijo določen delež študentov, da se jim pridružijo, v zameno pa dobivajo enormne članarine. Sama sem zelo proti 'final clubom', saj še dodatno večajo razkorak med bogatimi in revnimi na kampusu ter podpirajo elitizem, ki si ga liberalna ustanova, kot je Harvard, po mojem mnenju ne bi smela privoščiti.

Na univerzi, ki v samem grbu nosi napis *Veritas – Resnica*, je več kot 20.000 študentov. Ste morda srečali tudi katerega iz sveta slavnih?

Glavnega igralca z broadwayske produkcije *Dear Evan Hansen*, hčerko direktorja Microsofta, igralko Yaro Shahidi. Zdi se kot čisto običajni študenti. Pred kratkim pa se na kampusu opazila tudi Marka Zuckerberga.

Na tej univerzi je študiral precej mnenjskih voditeljev, ljudi, ki so prepoznavni na različnih področjih. Eden izmed njih je tudi Mark Zuckerberg, ki je prve zametke Facebooka ustvaril prav na Harvadu. Tam je študiral kar nekaj bivših predsednikov ZDA. So njim v čast posvetili predavalnice ali kaj podobnega?

Tistim, ki so donirali dovolj denarja. Zuckerberg je nedavno poklonil Harvadu 500 milijonov dolarjev za nov inštitut umetne inteligence, poimenovali pa ga bodo po njegovi babici.

Pozornost nameniva še profesorjem, ki vam predavajo. Kakšne vrednote jih odlikujejo in kaj zahtevajo od študentov?

Skozi zadnja tri leta študija sem spoznala izredno raznolike profesorje. Karizmatične, skromne, razumevajoče, bolj in manj dostopne. Navkljub razlikam pa se mi zdi, da vsi gojijo čudovit optimizem o svetu. Delijo si željo in prepričanje, da inovativnost, kreativnost in sodelovanje zmorejo rešiti tudi najtežje probleme. Danes v svetu velikokrat prevladujejo cinizem, občutek nemoči, pasivno spremljanje sveta, ljudje z ideali pa so ponavadi zasmehovani. A kot je že v sedemdesetih pel Lennon, sanjači niso sami. Veliko profesorjev na Harvadu bi lahko uvrstila pod kategorijo sanjačev in morda je prav to glavna »zahteva« od študentov: si dovoliti biti sanjač.

Nekoč ste za nek medij dejali, da študentov »ne sprejemajo zgolj zaradi uspehov, vidnih skozi ocene, temveč tudi kot celostno osebo, s cilji in sanjami«. Ali tudi zdaj, med študijem, na fakulteti spodbujajo tudi vaša druga področja, da vaš še bolj izoblikujejo?

To še zmeraj drži. Celotna filozofija 'liberal arts' sistema, ki ga izvaja Harvard, je spodbujati raznolikost študentskih interesov. Tako moramo v štirih letih zraven glavne študijske smeri obiskovati tudi predmete z drugih področij. Te predmete imenujemo 'general education' (splošna izobrazba), dotikajo pa se področij iz umetnosti, znanosti, filozofije in zgodovine. Do zdaj sem tako končala predmet iz zgodovine japonskega filma, znanost o stresu in osnove osebnih financ.

Foto: osebni arhiv

Ste morda srečali tudi kakšno Slovenko, Slovenca?

Po sprejetju na Harvard sem prejela veliko toplih čestitk. Kontaktirala me je slovenska profesorica na Harvadu, ki mi še zmeraj stoji ob strani. Vsake toliko malo pokramljava v slovenščini, spijeva kakšen čaj in se nasmejiva študentskim prigodam. Spoznala sem tudi dva podiplomska študenta iz Slovenije ter dva polslovenska brata. Organizirali smo tudi slovenske večere ob čez mejo »prešvercanci« suhi salami, kremšniti in slovenski glasbi. V multikulturni državi, kot je ZDA, ima skupnost pomembno vrednost in zdaj to razumem.

Kaj najbolj pogrešate v ZDA in kaj je največja prednost Slovenije, Slovenskih goric?

V Bostonu pogrešam naravo. Prednost majhnosti Slovenije je, da lahko v kratkem času prideš iz mesta v naravo, kar v ZDA ni zmeraj tako enostavno. Pogrešam tudi kulturo pitja kave. Tukaj se zdi, da si ljudje ne znajo zares vzeti čaša za počitek. Ko vstopiš v kavarno, vidiš ljudi na računalnikih, z XL-kavami v papirnatih lončkih. Ni tistega občutka, ki ga dobiš v slovenskih kavarnah, ko se zdi, da se vsakodnevne težave vsaj za trenutek izgubijo v prijetni grenkobi kave. Nekaj svetega je v teh trenutkih, ne glede na to, kako majhni in nepomembni se zdi.

Če se nekoliko vrneva v osnovnošolska leta, kdo izmed učiteljev je na vas kot nadobudno učenko naredil največji vtis?

V osnovni šoli pravzaprav nisem preveč marala naravoslovnih predmetov. Bolj sem se našla v slovenščini, tujih jezikih. Spomnim se, kako rada sem hodila na ure slovenščine k učiteljici Krambergerjevi, zmeraj nam je povedala kakšno svojo anekdoto. Kasneje sem sicer zelo vzljubila kemijo in biologijo, organska kemija in biologija sta me zelo fascinirali. Dovolj, da je biologija še zmeraj moja glavna smer študija, pa tudi vse predmete iz organske kemije sem opravila.

Kakšni so vaši načrti za prihodnost? Boste nadaljevali s podiplomskim študijem?

Podiplomskega študija vsaj takoj po Harvadu ne načrtujem. Mislim, da bi rada pridobila nekaj izkušenj dela, preden se vrnem v šolske klopi. Ostaja veliko neznank glede lokacije ali celo področja dela, kjer bi se rada preizkusila. Ne glede na področje vem, da potrebujem delo, ki me kreativno izzove. V sebi čutim še ogromno neizživetih kreativnih vizij, ki bi jih rada delila s svetom. Zelo se zanimam za gledališče, glasbo, šolstvo, znanost in literaturo. To, kje in kako bom te strasti kombinirala, pa je za zdaj skrivnost tudi zame.

Preberi daljši pogovor na [Ovtar24.si](https://www.24.si)

Zmago Šalamun

Praznično središče Slovenskih goric: poklon sv. Lenartu in sv. Martinu

Foto: Nina Zorman

Foto: Foto Askari

Lenartova nedelja

V občini Lenart so po Lenartovi nedelji zaključili s praznovanjem letošnjega občinskega praznika, v sklopu katerega se je zvrstilo več športnih in kulturnih prireditev. Občinski praznik je posvečen zavetniku farne cerkve sv. Lenartu, ki goduje 6. novembra.

Brez dvoma sta bili tudi letos še posebej mikavni praznična in tradicionalna »Lenartova nedelja in zahvalna nedelja«, ki sta pritegnili v središče Slovenskih goric veliko obiskovalcev od blizu in daleč. V župnijski cerkvi je bila praznična sveta maša, ki jo je daroval generalni vikar koprške škofije msrg. Slavko Rebec. Po maši je sledil nastop Slovenskogoriškega pihalnega orkestra MOL, folklorne skupine Jurovčan, folklorne skupine Kulturnega društva Sveta Ana in ansambla Maxi trio. Obiskovalci pa so se lahko okrepčali z mladim vinom in dobrotami, ki so jih na stojnicah ponujali domači vinogradniki in druga lokalna društva.

Martinovanje v Lenartu

V soboto, 5. novembra, je na Trgu osvoboditve potekalo tradicionalno martinovanje v organizaciji Društva vinogradnikov Lenart in Občine Lenart. Prireditve se je začela s snemanjem klopota in nadaljevala z blagoslovom mošta, ki ga je opravil generalni vikar koprške škofije msrg. Slavko Rebec. Organizatorji so poskrbeli tudi za prikaz ljudskih šeg, ki so značilne ob godu sv. Martina, ter za bogato ponudbo domačih dobrot in rujne kapljice. Prireditve je povezoval Samo Tuš – Korl.

Osrednja proslava ob prazniku Občine Lenart

Uvod v »tridnevno« praznovanje je bila osrednja slovesnost ob občinskem prazniku, ki je potekala v petek, 4. novembra, v Domu kulture Lenart in jo je povezoval Stane Kucutar. Na prireditvi je ob številnih točkah nastopajočih zbrane pozdravil župan mag. Janez Kramberger, ki je spregovoril o viziji razvoja občine in dodal: »Vesel sem, da se v naši občini slišimo in vidimo. Pripravljeni smo si pomagati, to smo že večkrat dokazali. Kar toplo mi je pri srcu, ko srečujem ljudi, ki še znajo mimoidočemu nameniti dve besedi: dober dan. Tega marsikje ne doživiš več ali pa zelo redko. Želim si, da vse te lepe in plemenite stvari ohranimo tudi v prihodnje, zato moramo nositi Slovenijo v srcu in Evropo v glavi.«

Slavnostni govornik je bil predsednik Narodnega sveta koroških Slovencev dr. Valentin Inzko, ki je pohvalil razvoj občine Lenart od leta 2008, ko jo je nazadnje obiskal kot avstrijski veleposlanik v Republiki Sloveniji. Hkrati se je Lenartčanom zahvalil, da so pred 100 leti lepo sprejeli njegovega prastrica, preganjanega koroškega duhovnika Gregorja Einspielerja, ki je bil po posredovanju takratnega lenarškega župnika Janžekoviča imenovan za župnika v župniji Sveti Jurij v Slovenskih goricah.

Na slovesnosti so podelili priznanja učencem in učenkam, ki so v času osnovnošolskega izobraževanja dosegli odlične uspehe. Ta priznanja so prejeli: Živa Jemenšek, Eva Grajfoner, Iva Viktorija Bokan, Aneja Družovec, Zala Kolarič, Ela Sirk, Barbara Zorko, Maj Tušek in Marcel Čučko Grajner iz Osnovne šole Lenart. Iz Osnovne šole Voličina so priznanja prejeli: Angelika Rukav, Alex Fekonja, Enej Kramberger, Teo Kutlačič in Luka Poš Šuman. Župan mag. Janez Kramberger pa je priznanja podelil **zlatima maturantom**: Martinu Zadravcu in Matjažu Župecu. Priznanja so prejeli tudi **izjemno uspešni študenti**, in sicer: Valerija Bezjak, Ana Rojko, Urška Fekonja, Špela Peserl, Adrijana Toplak, Tadej Zorko, Nataša Brunčič in Špela Rojht.

Priznanje župana Občine Lenart je prejel Robert Mesarec za osebni prispevek pri spodbujanju in vzgoji mladih gasilcev, za dobro sodelovanje PGD Selce s krajem in z drugimi organizacijami v občini. Prejemnica priznanja je bila tudi **Suzana Perko**, ki je priznanje prejela za sodelovanje v akciji Slovenija kvačka, v

sklopu katere je nakvačkala grb občine Lenart, in za promocijo občine Lenart.

Plaketo Občine Lenart je prejel **Danilo Ljubec**, ki je že v mladosti rad pomagal ljudem. Plaketo je prejel za dolgoletno prostovoljno delo v KORK Voličina in DU Voličina. Plaketo Občine Lenart je uspešno poslovanje, delo v organih obrtno-podjetniške zbornice in za delo na kulturnem področju je prejel »PROPOINT« čistilni servis, **Danijel Zemljič, s. p.**, ki je podjetniško pot začel leta 1994. Danijel Zemljič je ustvarjal na kulturnem področju, je dolgoletni član in podpredsednik Pihalnega orkestra KUD Pošta v Mariboru, ustanovni član Brass Banda Slovenija, član Godbe veteranov Štajerske, Rotary orkestra iz Lipnice in Slovenskogoriškega pihalnega orkestra MOL iz Lenarta, v katerih sodeluje kot baritonist. Je tudi ustanovni član ansambla Štrk, kjer je muzical 10 let.

Bronasti grb je prejela **Anica Šešerko**, ker s prostovoljno in pozitivno energijo dela v dobro kraja in ljudi. Aktivna je v DU Voličina in je pobudnica mnogih aktivnosti ter je zelo aktivna tudi v programu »Starejši za starejše«.

Moto družinske dejavnosti **Mesarije Bauman**, ki deluje od leta 1994, je domače, kakovostno in stranki prijazno. Mesarija Bauman daje trškemu centru Lenarta pridih gostoljubnosti. Za uspešno poslovanje družinske obrtne dejavnosti in zagotavljanje kakovosti prehrabnih izdelkov je župan mesariji podelil Bronasti lenarški grb.

Za športne dosežke na področju cestnega kolesarstva, uspešno delo z mladimi, vzgojo mladih kolesarjev in promocijo

kolesarstva je tudi **Kolesarski klub TBP Lenart** prejel bronasti lenarški grb.

Reševalci so zaslužni za marsikatero življenje, ker so bili takrat ob pravem času na pravem mestu s svojim znanjem in pogumom. Na intervencijah, ki se vse ne končajo srečno, pa pustijo reševalci delček svojega življenja. Za visoko strokovno usposobljenost, požrtvovalnost, profesionalnost in 65 let uspešnega dela v dobro ljudi je **Reševalna služba Zdravstvenega doma Lenart** prejela **srebrni lenarški grb**. Vinarji, povezani v **Društvo vinogradnikov Lenart**, opravljajo poslanstvo promocije slovenskogoriških vin in kulture že trideset let. Dogodke bogatijo z vinsko kulturo in zlahkimi okusi. Za promocijo slovenskogoriških vin in vinske kulture ter obogatitev javnih prireditev so prejeli srebrni lenarški grb.

Zlati lenarški grb je za izjemen prispevek h kulturni ustvarjalnosti in promociji občine Lenart prejel **Darko Škerget**, učitelj glasbene umetnosti, univerzitetni diplomirani organizator dela in specialist managementa v izobraževanju, glasbenik po srcu in duši, ki vnaša harmonijo v vsako družbo. 32 let je bil umetniški vodja Vokalnega kvinteta Završki fantje iz Lenarta. Z njimi je posnel 5 zgoščenek in izvedel 2600 koncertov. Pevci in njihov umetniški vodja so ime občine Lenart ponesli po Sloveniji in zunaj njenih meja: v Avstrijo, Nemčijo, Liechtenstein, Švico, Madžarsko, po državah bivše Jugoslavije, v Kanado in Avstralijo. Za delo na glasbenem področju je prejel številna priznanja. Svoje strokovno in pedagoško delo zelo uspešno združuje s številnimi drugimi dejavnostmi na različnih področjih.

Foto: Foto Torne

Aleksandra Papež

Konrad Krajnc, slikar Slovenskih goric, ob 55. obletnici ustvarjanja izdal monografijo

Konrad Krajnc je ob 55. obletnici svojega ustvarjanja izdal monografijo, ki jo je posvetil svojim trem hčerkam, Patriciji, Barbari in Urški, ter spominu na mamo Marijo, očeta Konrada, sestro Jožico in brata Jožeta ter ženo Lojzko.

Knjiga nosi podnaslov V mojem slikarstvu govori barve in ga predstavlja kot slikarja Slovenskih goric in sončnega Krka. Konrad Krajnc namreč ustvarja in biva v svojem rojstnem kraju, v Selcih, likovne delavnice in razstave pripravlja v svoji galeriji v središču Lenarta, poletne mednarodne likovne delavnice pa pripravlja v svoji hiši na otoku Krku na Hrvaškem, kjer najraje tudi sam dopustuje.

»Sem srečen, da smo z mentorji mladim odprli vrata v drugo dimenzijo življenja, v brezmejni svet likovne umetnosti,« je o 30-letnem delu z mladimi v svoji lenarški galeriji in ob 15. obletnici mednarodnih likovnih kolonij na Krku zapisal Konrad. Njegova galerija v Lenartu je bila prva likovna galerija v Slovenskih goricah. Odprl jo je pred 30 leti, leta 1992. Atelje pa si je že pred tem, leta 1974, uredil tudi v neposredni bližini domače hiše, kjer je danes stalna razstava njegovih del. V galeriji v Lenartu pa je že kmalu po odprtju začela delovati tudi likovna šola, katere

mentorja sta bila njen ustanovitelj in Martina Golija.

Pri nastajanju monografije je sodelovala Anamarija Stibilj Šajn, umetnostna zgodovinarica, za zbiranje in urejanje gradiva ter lektoriranje je zaslužna Marija Šauperl, besedila sta v nemščino prevedli Helene Erjavec in Urška Krajnc, saj je monografija v celoti dvojezična. Oblikovala jo je Rosana Lorbek, Konrad Krajnc pa jo je v nakladi 1000 izvodov izdal v samozaložbi.

Predstavljeni so tudi njegova dela, razdeljena v devet sklopov: Slovenske gorice in Prlekija, Sveta Trojica v letnih časih, trgatve in pütari, portreti, Pariz, Agata, ob Vrbskem jezeru, sončni Krk in nevihte v solinah.

Zadnji sklop v monografiji predstavlja beseda Konradovih prijateljev. Med njimi je dr. Marjan Toš, muzejski svetovalec in zgodovinar, ki je poudaril, da je Konrad Krajnc mojster čopiča, verodostojni krajinar, nežna umetniška duša, mecen, učitelj in mentor mladih likovnih ustvarjalcev. »Največji pesnik Slovenskih goric (Edvard Kocbek) je naslikal v poeziji portret te zemlje. Ne bojim se pohujšanja, če drzno zapišem, da je v slikarstvu to storil Konrad Krajnc,« tako je o Konradu zapisal Tone Partljič. O Konradu sta nekaj zapisala tudi župan Občine Lenart mag. Janez

Kramberger in Marija Šauperl, ki je Konradu velikokrat priskočila na pomoč pri izvedbi likovnih delavnic na Krku.

Zadnji med njimi je Adi Smolar, ki je nastopil tudi ob predstavitvi monografije v petek, 28. oktobra, v Konradovi galeriji v Lenart. »Dragi prijatelj Konrad ... je treba slikati, ja, slikati, slikati, kolikor se da!« je zapisal. In Konrad Krajnc bo, vse dokler mu bo zdravje služilo, kot sam pravi, vsekakor še slikal, ustvarjal in pomagal mladim na tej poti!

Konrad Krajnc je ob 55. obletnici likovnega ustvarjanja prejel visoko jubilejno priznanje od Javnega sklada Republike Slovenije za kulturne dejavnosti (JSKD). Priznanje, pod katerega se podpisuje Damjan Damjanovič, direktor JSKD, je podeljeno za Krajnčevo izjemno in neprecenljivo udejstvovanje na področju ljubiteljske kulture, s posebnim poudarkom na polju likovnega ustvarjanja in galerijskega dela, ter pomembno povezovalno in izobraževalno vlogo.

Foto: Rosana Lorbek

Simona Peserl V., Tadeja K. Hadžiselimović

Učenci Osnovne šole Lenart na izmenjavi v Turčiji

Foto: arhiv šole

Učenci Osnovne šole Lenart so s projektom Erasmus+ postali že pravi popotniki. Po izmenjavah v Hrvaški, Poljski in Estoniji se je tokratna ekipa odpravila kar 2400 kilometrov proti jugu – v Tarsus v Turčiji, in sicer od 16. do 22. oktobra.

Nika, Matija, Anej, Lana in Iza so se v spremstvu učiteljic Tadeje K. Hadžiselimović in Simone Peserl V. na pot odpravili v zgodnjih nedeljskih urah, najprej proti Dunaju in nato z letalom do Istanbula in potem še do Adane, kamor so prispeli po 13 urah potovanja.

Med obiskom so obiskali partnersko šolo z 2200 učenci in z razredi, v katerih sedi med 40 in 50 otrok. Po sprejemu so spoznavali turško legendo in popoldne raziskovali mesto Tarsusa, ki leži na pomembnih arheoloških najdiščih. Med bivanjem so obiskali Kapadokijo, kjer so jih navdušile različne delavnice, prek katerih so gostitelji

predstavili del svoje bogate tradicije. Gostitelji so nas popeljali tudi do obmorskega dela Mersina, imenovanega tudi Kizkalesi oziroma angleško Maiden castle – občudovali smo pogled na grad, ki je povezan z legendo, na kateri temelji sodelovanje turške šole v našem skupnem projektu. Raziskali smo tudi Mersin – milijonsko mesto istoimenske province v Turčiji.

Zadnji dan so sledile zaključne aktivnosti v šoli – predstavitev animacij, spletni kviz in podelitev priznanj. V večernih urah pa smo se vsi udeleženci zbrali na zaključni zabavi, po koncu katere so spet tekle solze, saj so v tem tednu učenci stkali veliko novih prijateljstev in nepozabnih spominov. Turčijo si bomo gotovo zapomnili po okusni hrani, zanimivi pokrajini in zelo gostoljubnih ljudeh in se tja, če bo priložnost, gotovo še kdaj vrnili.

Marjan Toš

V Lenartu gradijo nov most čez reko Velko

Pred lenarško industrijsko cono semaforji za izmenični enosmerni promet in občasni zastoji

Zaradi gradnje nadomestnega mostu čez reko Velko poteka promet po regionalni cesti skozi mesto Lenart v Slovenskih goricah že dalj časa enosmerno izmenično. Zaradi priprav na gradnjo in po njenem začetku pred lenarško industrijsko cono nastajajo občasni zastoji. Za zdaj večjih težav zaradi tega sicer nimajo, saj so zgradili začasni most, prek katerega teče ves promet proti Gornji Radgoni. Investicijo, ki je bila zaradi dotrajanosti mosta nujno potrebna, izvaja Direkcija za infrastrukturo, in če bo vse po sreči, bo do sredine aprila prihodnje leto novi most končan. Do takrat bo potekal promet izmenično enosmerno, občasno pa bo zaradi semaforja iz obeh smeri gradbišča prihajalo do manjših zastojev. Poleg nadomestne gradnje mostu čez Velko je

načrtovana tudi obnova voziščne konstrukcije na regionalni cesti Lenart–Gornja Radgona v skupni dolžini 150 metrov.

Novi most bo sodobno grajen in bo ustrezal vsem zdajšnjim standardom in normativom, zlasti glede njegove nosilnosti, kar ni nepomembno, saj so obremenitve na tej regionalni cesti vse večje. V okviru izgradnje bodo uredili primerne površine tudi za pešce in kolesarje. To je pomembno zaradi navezanosti na kolesarsko pot iz Lenarta proti Sveti Trojici in Benediktu. Naj ob tem zapišemo, da tudi sicer na veliko urejajo kolesarske povezave na celotnem območju osrednjih Slovenskih goric. Dela so v polnem teku, še zlasti v občinah Sveta Trojica, Lenart in Sveti Jurij v Slovenskih goricah. Vrednost gradbenih del novega mostu čez reko Velko znaša skoraj 1,5 milijona evrov, gradbena dela pa izvaja podjetje MARKOMARK NIVAL, d. o. o.

Zaradi gradnje mostu nastajajo občasni zastoji, saj poteka promet prek začasnega mostu

Foto: Marjan Toš

Damjan Veršič

Silva in Franc sta v Trotkovi z lastnimi žulji ustvarila čudovit vrt

Foto: Damjan Veršič

So ljudje, ki imajo občutek za estetiko, in če tega uporabijo v naravnem okolju, denimo na svojem vrtu, potem lahko s trudom in vztrajnostjo nastane čudovit ambient na podeželju. Vse to gotovo velja za zakonca Iskra, ki sta svoj dom v Trotkovi spremenila v pravo naravno pravljico.

Silva je po rodu Mariborčanka, Franc je domačin iz Trotkove, ki je s skupaj z že pokojnim bratom in sestro odraščal v skoraj 150 let stari hiši na isti parceli, kjer sta si zakonca Iskra kasneje ustvarila dom. Po zaključeni osnovni šoli v Benediktu je Franc obiskoval prometno šolo v Mariboru, nakar je delal 40 let kot sprevodnik na vlaku pri Slovenskih železnicah. Po služenju vojaškega roka je spoznal svojo bodočo ženo Silvo in se kmalu iz Trotkove preselil v Maribor, kjer sta po nekaj selitvah zaživela v stanovanju na Kardeljevi cesti, v tako imenovani Soseski 23. Silva je trideset let delala kot bančna uslužbenka na SDK-ju, zadnjih deset let pa v Novi kreditni banki Maribor. Upokojena je že več kot deset let, Franc pa je v pokoju sedem let.

Da sta uredila zapuščeno in zaraščeno parcelo, je bilo potrebnega veliko truda

Še v času, ko sta živela v bloku, je bil njun mali balkon poln cvetja. Obenem sta na Francovi domačiji v Trotkovi zgradila vikend, ki sta ga zlasti ob koncih tedna redno obiskovala. Leta 2012, po smrti Frančevega brata, ki je živel v stari rojstni hiši, pa se je Silva, ki je bila v tistem času že upokojena, odločila, da bo poskusila dalj časa živeti v Trotkovi, Franc je bil v tistem času še zaposlen. »Meni je bilo tukaj, kjer je bilo za razliko od Maribora vse mirno, tako zelo lepo. Veselje sem našla v cvetju in vrtu,« nam pove Silva. Doda, da sta z možem vložila ogromno truda in volje, da sta uredila zapuščeno kmetijo. »Na parceli je raslo trnje, vse je bilo zapuščeno in zaraščeno, zato sva že ob gradnji vikenda začela s postopnim urejanjem okolice, zasadila sva tudi ciprese.« Kasneje sta prej strmo in neurejeno območje spremenila v čudovit vrt s terasami. Pri tem sta ogromno

delo opravila sama, zlasti Franc je ročno prekopal ogromno zemlje in jo razvozil po parceli, na pomoč so mu priskočili tudi njegovi sodelavci.

Silva skrbi za cvetje, Franc je »šef« na zelenjavnem vrtu

Ko sta se leta 2013 oba za stalno preselila v Trotkovo, sta začela z intenzivnim urejanjem okolice hiše. Posadila sta ogromno rastlin, vseh ni mogoče niti prešteti, uredila zelenjavni vrt, manjši sadovnjak s starimi sortami jablan, hrušk, sliv in češenj, ne manjkajo niti domače brajde. Ideje sta črpala iz številnih revij o urejanju vrta in iz televizijskih oddaj, Silvi so še posebej všeč japonski vrtovi z obilico zelenja. »V okolici hiše sva ob cipresah zasadila številne pušpane, več vrst hortenzij, javorjev, rododendronov, sivk, vrtnic, aronij, ameriških borovnic, robid itd. Imava tudi veliko sezonskega cvetja in rastlin s toplejših krajev (med njimi bugenvilijo), ki jih pozimi prezimujeva,« pove Franc in hitro doda, da za gnojenje uporabljata le kompost, škodljivce pa, da zatirata po naravni poti. Če Silva povečini skrbi za cvetje, je Franc »šef« v zelenjavnem vrtu, kjer pridelata veliko zelenjave in sta na tem področju povsem samooskrbna. Skupaj z gozdom in njivo skrbita za okoli 8 tisoč kvadratnih metrov veliko zemljišče, intenzivno pa obdelujeta 6 tisoč kvadratov velik vrt, ki je v celoti ograjen. Vrtno trato kosita ročno, vsak s svojo samohodno kosilnico, za kar porabita približno dve uri in pol. Največ dela imata spomladi in jeseni, ko rastline sama obrezujeta in pognojita, v tem času pa predvsem grabita listje.

»Jaz imam običajno idejo, kaj bova sadila, mož pa je tisti »revež«, ki mora skopati jamo,« hudomušno pove Silva. Ker imata toliko rastlin, ki jih je poleti treba redno

zalivati, si ne moreta privoščiti skupnega dopusta. Ko je vroče, mora vedno nekdo ostati doma, se pa na primer jeseni ali pozimi, ko je na vrtu manj dela, skupaj odpravita v toplice ali pa gresta na izlet z upokojenci.

Ohranila sta tudi Frančevo rojstno hišo

Med lepo obrezanimi in negovanimi rastlinami in skrbno oblikovanimi skalnjaki sta Silva in Franc ohranila staro hišo, ki sta jo zunaj prepletkala in se kot taka lepo zlije s čudovito okolico. Povesta, da je ne bosta porušila, saj imata upanje, da bo kateri od njunih dveh zdaj še najstniških vnukov kdaj pokazal interes zanjo. Sicer pa bosta v prihodnje vrt predvsem vzdrževala, gotovo pa še dodala kakšno rastlino, saj ju to drži pokonci in jima daje energijo za naprej.

In kateri je njun najljubši kotiček na vrtu? »Odkrito povedano najraje posedim pri stari hiši, kjer, tako se mi zdi, čutim neko posebno energijo in vonj po starem. Če me kdo išče, me običajno najde tam spodaj,« pravi Silva. Doda, da prav nič ne pogreša mestnega vrveža, pri Francu pa je bilo, ko je še hodil v službo, nekoliko drugače. Ker je vedel, da bo pot do delovnega mesta daljša, in ker je delal tudi ponoči, je sprva še kolebal glede selitve na podeželje, zdaj pa Trotkove ne bi zamenjal za nič na svetu.

Sta ponosna lastnika Zlate vrtnice

Do zdaj si je njun vrt ogledalo že precej obiskovalcev, med njimi so bili upokojenci iz domačega društva in članice ročnodelske skupine, tudi v prihodnje pa bosta svoje domovanje z veseljem pokazala vsem, ki bodo to želeli. Leta 2017 sta s strani Hortikulturnega društva Maribor prejela Zlato vrtnico za lepo urejeno okolje.

Damjan Veršič

Uredili duhovniški grob in obnovili petmetrski križ

Foto: Damjan Veršič

Odkar je pred 13 leti vodenje Župnije sv. Benedikta prevzel Marjan Rola, je bila med tukajšnjimi župljani izražena pobuda o obnovi duhovniških grobov na pokopališču. Ker so bili ti v zelo slabem stanju in ker je občina začela s prenovo celotnega pokopališča, je župan mag. Milan Repič predlagal, da se trije obstoječi grobovi nekdanjih benediških duhovnikov, ki so bili nekoliko razmaknjeni, združijo v enega. To se je tudi zgodilo, poleg tega pa so obnovili še osrednji, pet metrov visok križ na pokopališču.

Na benediškem pokopališču počivajo trije duhovniki

V novem duhovniškem grobu je pokopan Mihael Milošič iz Leskovca, ki je bil v duhovnika posvečen leta 1848, umrl pa je 18. oktobra 1893. Nasledil ga je Franc Zmazek, ki je bil konzistorialni svetnik oziroma škofov pastoralni sodelavec, službo duhovnika je v Benediktu, kjer je tudi pokopan, opravljal 24 let. Umrl je 19. oktobra 1918. Zmazka je nasledil Franc Gomilšek, ki je bil v času druge svetovne vojne pregnan iz Benedikta, nekaj časa je deloval na Hrvaškem, po vrnitvi v domovino pa so ga Nemci v Dobrničju na Dolenjskem ustrelili in je tam tudi pokopan. Tretji duhovnik, ki je našel svoj mir v novem grobu, pa je Rudolf Vahčič, ki je služboval pri sv. Benediktu po drugi svetovni vojni (24 let), vse do leta 1969, ko je v 61. letu starosti umrl. Njegov naslednik Jože Cimerman je deloval v župniji samo eno leto, nakar je odšel v Nemčijo, kjer je pred štirimi leti

umrl. Leta 1970 ga je nasledil sedaj upokojeni duhovnik Ivan Zanjковиč (diamantni mašnik in častni občan), ki je leta 2009 vodenje župnije prepustil Marjanu Roli.

Na grobu, v katerega bodo pokopavali tudi naslednje benediške župnike, so ohranili obstoječa nagrobnika, mednju pa postavili novo ploščo, na kateri je zapisan zadnji pokojni duhovnik Vahčič. Običaj je, da so duhovniki pokopani v tisti župniji, v kateri so nazadnje delovali, lahko pa tudi v svojem rojstnem kraju. »Prav je, da smo se odločili za ohranitev starih nagrobnikov, saj ti predstavljajo pomembno zgodovino kraja, podatki, zapisani na nagrobnikih, pa so dostopni vsem. Oba nagrobnika sta pravi umetnini iz marmorja, izdelana sta ročno, zapisi na njima v stari slovenščini pa dajo vedeti, da so bili duhovniki v tistem času zelo spoštovani,« nam je povedal Marjan Rola.

Križ je bil v zelo slabem stanju

Ker je bil osrednji križ na benediškem pokopališču, ki ga je leta 1980 izdelal pokojni Andrej Borko iz Ihove, v zelo slabem stanju, les je povsem strohnel, so se odločili še za njegovo obnovo. Razpelo (podoba Jezusa na križu) so restavrirali v eni izmed delavnic v Mariboru, križ pa so izdelali povsem na novo. Blagoslov novega križa in duhovniškega groba so opravili 1. novembra na slovesnem bogoslužju ob prazniku vseh svetih.

Ureditev groba je v višini slabih 7.000 evrov financirala Občina Benedikt, dela je opravil Zdravko Harl. Hrastov les za novi križ je prispevala benediška župnija, za obdelavo lesa pa je poskrbel Marko Leva, ki je skupaj z Dragom Šaupperlom in Brankom Srako ter njegovo ekipo sodeloval pri postavitvi križa.

Damjan Veršič

Z lekarno bodo občani pridobili bližjo preskrbo z zdravili

Potem ko na Čolnikovem trgu v Benediktu od leta 2017 deluje zdravnik koncesionar, bo kraj kmalu dobil še lekarno. Župan mag. Milan Repič pojasnjuje, da se je ideja o lekarni izoblikovala, ko je občina ustvarila pogoje za njen prihod, torej kupila ustrezen prostor, v katerem so lahko uredili prostore, ki so potrebni za lekarniško dejavnost. »To pa je bilo mogoče, ko smo finančno stabilizirali občino, poplačali vse stare obveznosti, v proračunu predvideli in zagotovili denar za nakup prostorov v nekdanji trgovini Koloniale in jih preuredili.« Prostore v skupni površini 60 kvadratnih metrov so že obnovili. Dela je financirala Občina Benedikt, izvedel pa jih je domači podjetnik (Montaža Rola). Pogodbo za najem prostorov je občina v marcu podpisala z mag. Zdenko Petrač, mag. farm., iz Lekarne Brezje. Na občini so prvotno razmišljali, da bi se v prenovljene prostore nekdanje trgovine preselil zdravnik Ivan Mitrovič, a so kmalu ugotovili, da je selitev zdravstvene ambulante preveč zahteven projekt, ki bi bil tudi zelo drag, zato so to idejo opustili. Petračeva je prepričana, da bodo s podružnično lekarno prebivalci Benedikta dobili bližjo preskrbo z zdravili, medicinskimi pripomočki in drugimi izdelki za podporo zdravljenja in ohranitev zdravja. Na voljo bo tudi svetovanje glede njihove varne, pravilne in učinkovite uporabe. Mag. Zdenka Petrač pa je z Benediktom še osebno povezana: »Moj oče je rojen v Benediktu. S svojimi koreninami se tudi sama čutim povezana s tem krajem. Poleg tega imam dve hčerki, starejša je že samostojna magistra farmacije, mlajša je na koncu študija farmacije in si prav tako želi delati v lekarni. Glede na to, da imam

osnovno lekarno že 20 let, imam dovolj znanja, da se odpravim na novo poslovno pot.«

Lekarna bo vrata odprla takoj po odločbi zdravstvenega ministrstva

Nova podružnična lekarna v Benediktu bo imela prostore za prevzem, izdajo in shranjevanje zdravil ter sanitarije in garderobo. Tam bodo tudi prostori za izdelavo magistralnih zdravil, za čiščenje pribora in obojnine (pomivalnica) ter za svetovanje. Lekarna Brezje je glede prihoda v Benedikt že pridobila pozitivno mnenje Lekarniške zbornice Slovenije, soglasje Ministrstva za zdravje in dovoljenje Občine Benedikt. »Oddali smo vlogo za pridobitev dovoljenja za opravljanje lekarniške dejavnosti v Benediktu. Čakamo na prihod tričlanske komisije, ki bo opravila ogled lekarne, Ministrstvo za zdravje pa nato izda odločbo, na podlagi katere se podružnica lahko odpre.« Mag. Zdenka Petrač pravi, da bo lekarna svoja vrata odprla takoj, ko pridobijo odločbo zdravstvenega ministrstva: »Žal ne vemo, kako dolgo bo trajal proces pridobitve odločbe. V lekarni smo že napolnili police in odprtje že nestrpno čakamo.« Dodaja, da si bodo prizadevali za čim širši spekter zdravil in ostalih pripomočkov.

Kraj bo dobil redno in kakovostno preskrbo z zdravili in ostalimi lekarniški izdelki

O delovnem času lekarne se še dogovarjajo, zagotovo pa bo odprta od ponedeljka do petka, 6–7 ur na dan. Dejavnost bodo glede na obisk razširili oziroma prilagodili, bo pa delovni čas lekarne gotovo pokrival ordinacijski čas ambulante. »Kraj bo dobil

Foto: Damjan Veršič

redno in kakovostno preskrbo z zdravili in ostalimi lekarniški izdelki. Ker je na področju farmacije ves čas veliko novosti, se redno izobražujemo. Tako bomo v kraj prinesli nova znanja, ki jih bomo predali pacientom ob svetovanju. Menimo, da bo tukajšnje prebivalstvo pripadno lokalni lekarni in nam bo prineslo novo delovno mesto. Smo družinsko podjetje, trudili se bomo za zadovoljstvo krajanov in ostalih obiskovalcev lekarne, saj je nova pridobitev namenjena njim in njihovem zdravju,« še pravi sogovornica.

Želijo pripeljati še zobozdravnika

Tudi župan je prepričan, da se s prihodom lekarne dviguje kakovost bivanja v občini. »Zdaj, ko je veliko stvari v zdravstvu že digitaliziranih in ko zdravniki izdajajo elektronske recepte, velikokrat tudi samo po pogovoru s pacientom prek telefona, je pacientom omogočeno, da zdravila dvignejo v katerikoli lekarni. Dvig zdravil v naši lekarni bo za naše občanke in občane zagotovo dobrodošel, saj jim ne bo treba

hoditi v Lenart, Gornjo Radgono ali kam drugam.« Repič še dodaja, da si v občinski upravi še vedno prizadevajo, da v kraj pripeljejo tudi zobozdravnika. V zvezi s tem trenutno analizirajo potrebe po zobozdravstvenih storitvah na območju, ki ga pokriva Zdravstveni dom Lenart, in pripravljajo program za pridobitev koncesije.

In kako mag. Milan Repič odgovarja na vprašanje, zakaj so se odločili za sodelovanje z zasebno lekarno? »Občina Benedikt je postopek oddaje prostorov v najem izvajala transparentno in v skladu z zakonodajo. Pred oddajo je bila objavljena namera za oddajo, na katero se je lahko prijavil vsakdo, ki je izpolnjeval pogoje za lekarniško dejavnost. To pomeni, da bi se lahko na primer prijavil tudi zavod Lekarne Maribor. Razlog, da se zavod ni prijavil, je verjetno v tem, ker naša občina ni soustanoviteljica zavoda. Zakon namreč zahteva, da lahko zavod odpre podružnico v občini soustanoviteljici.«

Damjan Veršič

Filip Repič stažiral pri evropskem poslancu Francu Bogoviču

Filip Repič, študent 2. letnika fizioterapije na Alma Mater Europaea v Mariboru, je Benedičan, ki je dodobra spoznal delo v Evropskem parlamentu. Potem ko se je že pred dobrima dvema letoma srečal z evropskim poslancem Francem Bogovičem in možnostjo stažiranja pri njem, je letos izkoristil to priložnost. Pot v Bruselj namreč pred tem zaradi covida-19 ni bila mogoča. »Stažiranje oziroma praksa pri evropskem poslancu Francu Bogoviču je bila ena mojih najboljših izkušenj v življenju. Bila je priložnost, ki mi je prinesla ogromno novega znanja in razširila obzorja, ne samo na področju dela v Evropskem parlamentu, temveč tudi življenja v tujini,« pove Filip.

Začel je v Ljubljani, nadaljeval v Bruslju

Opravljanje prakse se je najprej začelo v pisarni Franca Bogoviča v Ljubljani, kjer je spoznal način dela in institucije Evropske unije. Sredi septembra je sledila pot v Bruselj, kjer je v času dela pri evropskemu poslancu stanoval v Slovenskem pastoralnem centru. »19. septembra, ko sem začel z delom v Evropskem parlamentu, me je najprej sprejel Bogovičev asistent Jure, ki mi je razkazal parlament in me seznanil z delom v bruseljski pisarni. Delo je bilo zelo raznovrstno, od prevajanja dokumentov, zbiranja informacij in pisanja iztočnic za poslančeve intervjuje, pisanja zapisnikov

sestankov do objavljanja podnapisov na videoposnetkih in pisanja novic za spletna omrežja, ena izmed lažjih nalog pa je bilo kuhanje kave.«

Med bivanjem v Slovenskem pastoralnem centru je Filip spoznal druge stažiste iz Slovenije, s katerimi se je odlično ujel. Ob večerih so pogledali kakšen film ali serijo, se ob tem pogovarjali in spili kakšno pivo. Ob četrtek so odšli na tako imenovani Plux, kjer so bile zabave, s katerih so se vračali v zgodnjih jutranjih urah, potem ko so se tam družili s stažisti iz drugih držav. »Med vikendi, ko sta prišla na obisk bratranec in sestrična, smo si ogledali zares ogromno mesto Bruselj. Videl sem vse največje znamenitosti mesta, kot sta Atomium in Manneken Pis, seveda pa sem z veseljem zavil v Delirium village, kjer se nahajajo pristni belgijski pubi. Ogledal sem si tudi mesto Gent, ki mi je bilo bolj všeč, saj je manjše, pa tudi tamkajšnja arhitektura mi je bila lepša. V Gentu je bilo bistveno manj tujcev in smeti na ulicah, kar me je na začetku bivanja v Bruslju konkretno šokiralo.«

Izkušnja iz bruseljske pisarne mu je prinesla veliko

Po opravljeni praksi Filip Repič ugotavlja, da mu je prinesla veliko. »Dobil sem nove izkušnje za življenje, tudi glede tega, kako

se znajti v tako velikem mestu. Spoznal sem, da se za lažje življenje in izobrazbo spleta učiti, izboljšal pa sem tudi svoje znanje angleščine. Skratka, uresničila se mi je želja po življenju in delu v tujini. Gospodu Francu Bogoviču se prisrčno zahvaljujem, da me je sprejel med svoje stažiste in mi s tem omogočil, da sem spoznal delo in življenje v Evropskem parlamentu. Hvala tudi njegovi ekipi, s katero sem se lepo razumel in me je usmerjala pri delu.«

Franc Bogovič: »Zelo rad delam z mladimi ...«

Franco Bogovič, pri katerem je Filip opravil dvomesečno prakso, je z njegovim delom zadovoljen: »Zelo rad delam z mladimi,

zato sem bil vesel, da smo lahko po dolgem obdobju covida-19 v Evropskem parlamentu spet začeli sprejemati stažiste. Študent Filip Repič je to jesen šest tednov stažiral v moji poslanski pisarni v Evropskem parlamentu v Bruslju. V naš natrpani in intenzivni vsakodnevni parlamentarni urnik je prinesel mladostniško energijo, hkrati pa tudi zanimanje za naše pestro delo, pri čemer je seveda največ delal pod mentorstvom moje ekipe asistentov.

Zahvaljujem se mu za sodelovanje in verjamem, da mu bosta izkušnja stažiranja v moji poslanski pisarni ter tudi dimenzija Evropskega parlamenta in evropske politike koristili na njegovi prihodnji življenjski in profesionalni poti.«

Foto: osebni arhiv

Tomaž Kšela

Razstava v Muzejski hiši družine Rajh

Obiskovalcem razstave Feliks Rajh, ki je na naši fotografiji, z veseljem razkaže tudi svojo bogato muzejsko zbirko.

Foto: Tomaž Kšela

»Starine sem začel zbirati že kot otrok, takoj po osnovni šoli.«

Obiskovalci si v muzeju Rajhovich lahko ogledajo, kako so bile v Cerkvenjaku stare hiše opremljene nekoč, kako je bila videti trgovina, kakšna orodja so v časih naših dedkov in babic uporabljali obrtniki (čevljarji, mizarji, šivilje, urarji, sodarji, lončarji in drugi) ter kakšno je bilo kulturno življenje na podeželju nekoč. Poleg zbirke starih glasbil hranijo v muzeju tudi veliko fotografij in dokumentov, ki pričajo o bogatem kulturnem življenju v kraju.

Pred kratkim so etnografsko zbirko, ki obsega več kot 800 eksponatov, obogatili z zbirko kamnov oziroma mineralov ter

fosilov iz vsega sveta. V kleti vile – muzeja je tudi lepo urejena čajnica, v kateri lahko obiskovalci spoznajo bogato zbirko čajev in zdravnih zelišč Vere Rajh.

Muzejska zbirka Rajhovich je vseskozi nastajala pod strokovnim vodstvom, eksponate pa je pomagal urediti in postaviti uveljavljeni zgodovinar Aleš Arih s svojo ekipo. Kot pravi Feliks Rajh, svojo zbirko z veseljem razkaže vsakemu posamezniku ali skupini, samo poklicati ga morajo po telefonu na številko, ki jo vsakdo najde na vhodu v muzej ali na spletu.

V Muzejski hiši družine Rajh v Cerkvenjaku so odprli tematsko likovno razstavo Moja krajina – moja veduta, ki jo je pripravila Območna izpostava Javnega sklada kulturnih dejavnosti Lenart v sodelovanju s Kulturnim društvom Cerkvenjak, Feliksom Rajhom in Občino Cerkvenjak. Slike je izbrala strokovna žirija, v kateri so bili likovni kritik in kustos Mario Berdič, slikar Konrad Krajnc in profesorica likovne umetnosti in scenskega oblikovanja Nina Šulin. Na otvoritvi razstave, na kateri so svoja dela razstavili Jožica Andrejč, Barbara Borlovan, Jerneja Doler, Anica Janžič, Marjan Kokol, Valerija Kuhar, Marija Lutar, Romeo Štrakl, Slavko Toplak in Andreja Zrnc, so zbrane pozdravili cerkvenjaški župan Marjan Žmavc, vodja Območne izpostave Javnega sklada

kulturnih dejavnosti Lenart Breda Slavinec in predsednik Kulturnega društva Cerkvenjak Dani Zorko.

Poleg razstave so si obiskovalci lahko ogledali tudi bogato muzejsko zbirko, ki jo je v nekdanji Tušakovi vili zbral Feliks Rajh. »Starine sem začel zbirati že kot otrok, takoj po osnovni šoli. Za to me je navdušil učitelj, arheolog, slikar in igravec Vlado Lorber. Stare predmete sem najprej hranil na domačiji na podstrešju, leta 2000 pa smo kupili zapuščeno Tušakovo vilo, ki sem jo s kolegi in sorodniki obnovil ter vanjo preselil svojo zbirko. Pomagal mi je tudi brat dr. Bernard,« pojasnjuje Feliks Rajh. Po obnovi vile, v kateri je zdaj Muzej družine Rajh, je Feliks svojo zbirko še dopolnil in jo poimenoval Muzejska zbirka Cerkvenjak.

V muzeju posebno pozornost šolskih skupin in drugih mladih obiskovalcev pritegnejo šolske klopi, ki so jih žulili že naši dedki in babice.

Foto: Tomaž Kšela

Tomaž Kšela

Predlog občinskega proračuna za naslednje leto

Občinski svet Občine Cerkvenjak je na svoji zadnji seji v tem mandatu opravil prvo branje občinskega proračuna za leto 2023, drugo branje pa bo po lokalnih volitvah opravili občinski svet v novi sestavi, ki bo občinski proračun z dopolnili tudi sprejel. Predlog občinskega proračuna za naslednje leto je na prihodkovni strani »težek« nekaj več kot 2.281.000 evrov, na odhodkovni pa 2.163.000 evrov. Davčni prihodki so načrtovani v višini malo nad 1,8 milijona evrov, nedavčni pa malo nad 203 tisoč evrov. Transferni prihodki iz drugih javnofinančnih institucij so načrtovani v višini 269 tisoč evrov.

Največ proračunskih sredstev za investicije za nakup in gradnjo osnovnih sredstev

Na odhodkovni strani bo Občina Cerkvenjak naslednje leto največ proračunskih sredstev namenila za investicije za nakup in gradnjo osnovnih sredstev, za kar je v predlogu proračuna namenjenih 651 tisoč evrov. Več kot 500 tisoč evrov pa bo občina namenila tudi za transferje posameznikom in gospodinjstvom. Pri tem gre zlasti za sredstva, ki bodo socialno šibkejšim posameznikom in družinam v ekonomskem pogledu lajšali vsakodnevno življenje.

Za razliko do polne oskrbnine v vrtcu, za naslednje leto zagotovljenih 270 tisoč evrov

Tako kot vse občine tudi Občina Cerkvenjak pokriva razliko med plačili staršev in polno ekonomsko ceno vrtecev. Naslednje leto bo vrtcu v Cerkvenjaku pokrila razliko v višini 270 tisoč evrov, vrtcem v drugih občinah, ki jih obiskujejo malčki iz Cerkvenjaka, pa 26 tisoč evrov. V Cerkvenjaku v naslednjih letih načrtujejo tudi razširitev vrta. Za del dokumentacije bodo naslednje leto namenili okoli 24,5 tisoč evrov.

Skoraj 100 tisoč evrov za brezplačne prevoze otrok

Občina zagotavlja tudi materialne pogoje za osnovnošolsko izobraževanje, kar prispeva k zagotavljanju enakih možnosti vsem učencem ob upoštevanju njihove različnosti. Za te namene je v proračunu rezerviranih nekaj več kot 74 tisoč evrov. Za brezplačne prevoze otrok v osnovno šolo in nazaj pa bo občina naslednje leto namenila 89 tisoč evrov, za prevoze učenk in učencev, ki so vključeni v prilagojene programe, pa še dodatnih 9,5 tisoč evrov.

Za socialno varstvo, zlasti mladih družin, starejših, socialno šibkih, telesno in duševno prizadetih, zasvojenih in drugih

Znatna sredstva Občina Cerkvenjak namenijo tudi za prevoze otrok v osnovno šolo in nazaj.

Foto: Tomaž Kšela

pomoči potrebnih oseb bo občina naslednje leto namenila nekaj več kot 115 tisoč evrov.

Za gradnje in investicijsko vzdrževanje občinskih cest namenijo 235 tisoč evrov

Iz načrta razvojnih programov je razvidno, da bo občina Cerkvenjak naslednje leto namenila za investicijsko vzdrževanje in gradnjo občinskih cest 235 tisoč evrov.

Tomaž Kšela

Izkoristiti velja neizrabljeno lesno maso

Na območju občine Cerkevjak je 729 hektarov gozdov, kar predstavlja skoraj eno tretjino površine občine. V njih je mogoče letno posekati več kot 1500 kubičnih metrov lesa in z njim pridobiti nekaj več kot 4 GWh toplotne energije. Trenutno gospodinjstva v občini z lesno biomaso ustvarijo 73 odstotkov toplotne energije, ki jo porabijo. To je samo eden izmed številnih zanimivih in koristnih podatkov, zapisanih v energetskega konceptu občine Cerkevjak, ki ga je sprejel občinski svet.

Predlog tega za učinkovito rabo energije izjemno pomembnega dokumenta, ki ga morajo po črki zakona imeti vse občine, so pripravili strokovnjaki družbe za energetiko in IT-rešitve Adesco iz Velenja. Podatke so pridobili tako, da so anketirali 7 odstotkov lastnikov stanovanj v občini in nekatere odgovorne osebe, podatke pa so pridobili tudi od distributerjev energije in Statističnega urada RS ter iz drugih strokovnih virov.

Na območju občine Cerkevjak je 1925 objektov, od tega 874 individualnih stanovanjskih enot. Čez vse leto za njihovo ogrevanje potrošijo 155 kWh na kvadratni meter. Poleg tega je v občini še sedem javnih objektov (mrliška vežica, poslopje občine, osnovna šola, športni objekt, turistični objekt, vrtec in zdravstveni dom), ki so leta 2020 skupaj porabili 574 MWh energije.

Veliko energije se potroši tudi v prometu. V občini Cerkevjak, ki ima 2171 prebivalcev, je 590 avtomobilov na 1000 prebivalcev, njihova povprečna starost pa je skoraj 11 let, zato so energijsko dokaj potratni. Vseh motornih vozil, od koles z motorji do traktorjev, pa je 1.833.

Po oceni strokovnjakov vsi uporabniki na območju občine Cerkevjak porabijo 11.758 MWh energije, od tega 7835 MWh iz biomase (66,6 odstotka), 1930 MWh iz ekstra lahkega kurilnega olja (16,4 odstotka), 899 MWh iz utekočinjenega

V času energetske krize postajajo gozdovi, ki pokrivajo skoraj tretjino občine Cerkevjak, nadvse dragoceni.

Foto: Tomaž Kšela

naftnega plina (7,7 odstotka), 1095 MWh pa porabijo električne energije (9,3 odstotka). Ker se bo število gospodinjstev v občini povečevalo (vsako leto je izdanih okoli 25 novih gradbenih dovoljenj), bo treba v prihodnje bolj kot doslej razmišljati tudi o obnovljivih virih energije.

Strokovnjaki so opozorili tudi na nekatere šibke točke pri učinkoviti rabi energije. Veliko je mogoče storiti tudi z ozaveščanjem uporabnikov. Na celotnem

območju občine je mogoče še veliko bolj kot doslej izkoristiti neizrabljeno lesno maso, tako iz ekoloških kot iz ekonomskih razlogov.

Občinski svet je sprejel tudi cilje energetske politike v občini in nekatere ukrepe, s katerimi naj bi zmanjšali porabo energije v javnih stavbah in industriji do leta 2028 za 20 odstotkov, emisijo izpustov pa za 9,5 odstotka.

Tomaž Kšela

Svetniki na zadnji seji sprejeli rebalans letošnjega proračuna

Člani Občinskega sveta Občine Cerkevjak so sprejeli odlok o rebalansu občinskega proračuna za letošnje leto, ker je zaradi različnih razlogov prišlo do manjših sprememb pri financiranju nekaterih obveznosti in projektov, ki jih v času sprejemanja proračuna decembra lani še ni bilo mogoče predvideti. Z rebalansom so skupne prihodke in tudi odhodke povečali za 5.916 evrov.

Z rebalansom proračuna so za vzdrževanje občinskih cest dodatno zagotovili 10 tisoč evrov.

Na prihodkovni strani so med drugim načrtovana sredstva iz naslova davka na dediščine in darila glede na trenutno realizacijo znižali za 10.000 na 8.000 evrov, prihodke iz naslova davka na promet nepremičnin od fizičnih oseb pa so povečali za 19.000 na 25.000 evrov. Prihodke iz naslova upravnih taks so glede na dosedanje prilive znižali iz 7.500 na 4.000 tisoč evrov, prihodke z naslova komunalnih prispevkov za razpršeno gradnjo pa so znižali iz 87.000 na 75.000 evrov. Povečali pa so prihodke od prodaje zemljišč.

Z uvedbo novih linij, več sredstev za šolske prevoze

Na odhodkovni strani so med drugim za dobrih 6.000 evrov povečali načrtovana sredstva za plačilo razlike med plačili staršev in polno ekonomsko ceno vrta. Prav tako so zaradi uvedbe novih linij povečali sredstva za regresiranje prevozov učenk in učencev v osnovno šolo za 3.500 evrov. Na letni ravni bodo občino od zdaj

prevozi otrok v šolo stali 35.000 evrov več kot doslej. Zaradi povečanja cen domskega varstva so za 3.000 evrov povečali tudi sredstva za domsko varstvo socialno šibkih invalidov in starejših.

Za vzdrževanje občinskih cest so z rebalansom proračuna zagotovili dodatnih 10 tisoč evrov, medtem ko so zaradi lanske mile zime sredstva za zimsko službo znižali za 5.000 evrov. Za gradnjo občinskih cest pa so dodatno zagotovili 7.500 evrov za izdelavo projektne dokumentacije za prehod za pešce čez regionalno cesto RII skozi Kadrence v novo naselje Cogetinci. Nekaj več kot 3.000 evrov so dodatno zagotovili za preplastitev ceste Smolinci-Novinci – skupna vrednost prve faze te investicije znaša tako 119.000 evrov.

Z rebalansom proračuna manj sredstev za sofinanciranje izgradnje malih čistilnih naprav

Za izgradnjo javne razsvetljave na »Pomarančni gasi« so z rebalansom zagotovili poleg 5.000 še 7.000 evrov. Zmanjšali pa so odhodke za sofinanciranje gradnje malih čistilnih naprav, saj bodo letos na podlagi razpisa za ta namen porabili namesto 15.000 samo 7.000 evrov. Občina prav tako ni sofinancirala prireditve »Slovensko-goriški klopotec«, ker zaradi premajhnega odziva izvajalcev ni bila izvedena.

Kljub visoki inflaciji in podražitvam v gradbeništvu in energetiki je Občini Cerkevjak očitno uspelo uresničiti vse v proračunu za letošnje leto načrtovane projekte.

Foto: Tomaž Kšela

Tomaž Kšela

Nova cesta do novih blokov

V Cerkevjaku so verjetno najlepše lokacije na južnem pobočju pod cerkvijo in zdravstvenim domom. Na njem je doslej zraslo malo stanovanjskih objektov, saj je bila zemlja v lasti župnije sv. Antona oziroma nadškofije. V zadnjem času pa se je županu in drugim predstavnikom občine s pristojnimi predstavniki cerkve uspelo dogovoriti za odkup nekaterih zemljišč na

tej lokaciji, kos zemljišča pa je odkupilo tudi gradbeno podjetje, ki bo na njem zgradilo dva stanovanjska bloka s po 12 stanovanji. Skupaj jih bodo torej zgradili 24. Za to, da bodo lahko začeli graditi novo stanovanjsko naselje, mora občina najprej zgraditi dovozno cesto do omenjenega zemljišča. Izgradnja se je že začela, kar dokazuje tudi naša fotografija.

Cesto na južnem pobočju Cerkevjaka (Govedič) so že začeli modernizirati.

Foto: Tomaž Kšela

Tomaž Kšela

Mož, ki je vodil razvojni preboj Svete Ane

Župan Občine Sveta Ana Silvo Slaček, ki je bil na čelu občine 16 let in vodil njen razvojni prodor, na lokalnih volitvah 2022 ne bo kandidiral, saj je izpolnil pogoje za zasluženo upokožitev. Mimogrede: na zadnjih lokalnih volitvah je med vsemi kandidati za župane v Sloveniji prejel največ glasov – 90,37 odstotka. Od desetih volivcev jih je zanj glasovalo devet. Ob izteku četrtega županskega mandata smo ga zaprosili, da na kratko oceni razvojne dosežke občine in rezultate svojega dela v času, ko jo je vodil.

Kakšna je razlika med občino Sveta Ana v letu 2006 in občino Sveta Ana v letu 2022?

Občina Sveta Ana je danes bistveno bolj razvita. Anovčanke in Anovčani smo lahko ponosni na to, kar smo s skupnimi močmi dosegli v zadnjih 16 letih. Za župana sem prvič kandidiral ravno zato, ker sem imel občutek, da občina v razvoju, zlasti na komunalnem področju, zaostaja za Lenartom in primerljivimi občinami. Po poklicu sem gradbincev, zato sem vedel, kako se je treba lotiti izgradnje komunalne in druge infrastrukture. Pred tem sem namreč v veliki občini Lenart 23 let v okviru gospodarskih samoupravnih interesnih skupnosti skrbel za načrtovanje in gradnjo komunalne infrastrukture ter za gradnjo in vzdrževanje stanovanj. Ko sem postal župan, sem imel na tem področju že bogate izkušnje.

Katere okoliščine so bile odločile za razvojni preboj občine Sveta Ana?

Na prvem mestu je vsekakor treba omeniti ustanovitev samostojne občine Sveta Ana, ki jo je prvih 8 let vodil župan Bogomir Ruhitel. V veliki občini Lenart se je največ gradilo v njenem upravnem središču, medtem ko sta bili krajevni skupnosti Sveta Ana in Lokavec deležni premajhne pozornosti. Po njuni združitvi in ustanovitvi nove občine pa smo škarje in platno za njen razvoj dobili Anovčanke in Anovčani v svoje roke. Za razvoj na našem območju je bil pomemben tudi vstop Slovenije v Evropsko unijo, saj je lahko občina začela na osnovi dobrih in kakovostno pripravljenih projektov črpati dodatna sredstva iz različnih evropskih skladov – za regionalni razvoj, za razvoj podeželja, iz kmetijskega sklada itd. Naša občina je bila med redkimi, ki je to maksimalno izkoristila. V predzadnji finančni perspektivi, kjer je bilo za majhne občine nekoliko manj sredstev iz evropskih skladov, pa smo se osredotočili na čezmejne projekte z Madžarsko in Hrvaško, ki jih je Evropska unija še vedno financirala. V okviru teh projektov

smo denimo obnovili Evangeličansko pokopališče in uredili Pot strpnosti ter zaščitili kulturno dediščino na Grafonževi domačiji in pri Kaplu. Nasploh je občina v minulih letih veliko storila tudi za razvoj kulture ter za razmah društvenega življenja in turizma.

Na katere projekte ste najbolj ponosni?

Težko rečem, ker jih je veliko. Začeli smo z gradnjo športne dvorane in vrtca pri šoli, nato smo uredili še podružnično šolo v Lokavcu. Občina je lepo uredila tudi središče Sveta Ane in Lokavca, kar ni pomembno samo za kakovost življenja domačinov, temveč tudi za razvoj turizma. Naša občina je že pred leti dobila prestižni certifikat Slovenia Green Destination Silver, ki ji ga je uspelo ponovno obnoviti. Ogromno nam je uspelo narediti na komunalnem področju. Na čistilne naprave za čiščenje odpadnih voda je priključenih že okoli 50 odstotkov gospodinjstev, vodovod pa imajo vsa. Občina je zgradila tudi veliko kilometrov vodovodov in kanalizacijskih vodov ter zgradila oziroma modernizirala veliko kilometrov občinskih cest in javnih poti, da o gradnji kolesarskih stez niti ne govorim. Tudi vse to je pomembno za razvoj turizma in gostinstva ter gospodarstva nasploh. V zadnjih letih doživlja razcvet tudi stanovanjska gradnja: imamo dva nova objekta s po 12 stanovanji, nad kulturnim domom pa je 6 novih stanovanj. Ta čas pa v Sveti Ani gradijo še 32 novih stanovanj. Občina je pripravila za gradnjo tudi nekaj manjših sosesk. Zaradi izboljšanja življenjskih pogojev se izboljšujejo tudi demografske razmere v občini.

Veliko je občina storila tudi za mlade, kajne?

Seveda. Imamo kakovostno šolo in vrtec, za mlade pa smo zgradili tudi športno dvorano in športna igrišča, malo Sveto Ano, fitness na prostem, Doživljajsko pot štrka Jožka in še bi lahko našteval. Za starejše pa se bo začela gradnja enote doma starejših, v kateri bo 41 postelj. Sklep o financiranju je pristojno ministrstvo že sprejelo. Vrednost celotne investicije bo 5,5 milijona evrov, od tega bo občina prispevala gradbeno dokumentacijo, stavbno zemljišče in 700 tisoč evrov.

Zares je bilo veliko projektov. Kdo vse vam je pri njihovem uresničevanju najbolj pomagal?

Težko omenim kogarkoli, ker bi storil krivico mnogim, ki jih ne bi omenil. Kot župan sem imel srečo, da sem imel dobro ekipo sodelavcev v občinski upravi. Na občini smo znali pritegniti k projektom občanke in občane, jim jih na

Silvo Slaček: »Za razvoj občine je bil pomemben tudi vstop Slovenije v Evropsko unijo, saj smo lahko začeli z dobrimi projekti samostojno črpati sredstva iz bruseljskih skladov.«

Foto: Tomaž Kšela

primeren način razložiti in si pridobiti njihovo zaupanje. Oni pa so s tem, da so nas podpirali in bili za občinske projekte, omogočili njihovo realizacijo in s tem razvoj občine. Vseskozi pa je bilo in je poglavitno medsebojno zaupanje.

Želite občankam in občanom ob koncu mandata kaj sporočiti?

Funkcijo župana sem opravljal z dušo in telesom. Občankam in občanom, ki so me potrebovali za pogovor ali nasvet, sem bil na voljo vsak delovni dan, pa tudi ob sobotah in nedeljah, če drugače ni šlo. Vsem se za zaupanje in sodelovanje zahvaljujem. En sam ne more storiti veliko. S skupnimi močmi pa smo dosegli veliko.

Kaj pa sporočate svojim naslednikom v vodstvu občine?

Upam, da bodo znali ustvariti klimo medsebojnega zaupanja in se izogniti političnim igracam, ki jih na občinski ravni zares ne sme biti. Komunalna infrastruktura ne more biti desna ali leva, lahko je samo dobra ali slaba. Za gradnjo in ureditev dobre pa morajo in moramo vsi stopiti skupaj.

Kakšne načrte pa imate sami za bližnjo prihodnost?

Kot župan sem imel vedno premalo časa. Sedaj pa se bom lahko bolj posvetil družini, domu, delu v lovskih vrstah in predvsem šestim vnukom.

Tomaž Kšela

Investicijsko naravnani občinski proračun za leto 2023

Občinski svet Občine Sveta Ana je v prvem branju sprejel občinski proračun za leto 2023. Z njim so za naslednje leto načrtovali nekaj več kot 3.740.000 evrov prihodkov in dobrih 3.884.000 evrov odhodkov. Dokončno bo občinski proračun sprejel Občinski svet Občine Sveta Ana v sedanjih sestavi sredi novembra. Če bodo svetniki sledili predlogu, bo Občina Sveta Ana naslednje leto namenila daleč največ sredstev za investicije. Investicijski odhodki za naslednje leto so načrtovani kar v višini 2.114.000 evrov. Veliko sredstev bo Občina Sveta Ana namenila tudi za socialo oziroma za transfere posameznikom in gospodinjstvom. Za regresiranje prevoznih otrok v šolo, regresiranje oskrbe svojih starejših in invalidnih občanov v domovih, subvencioniranje stanarin socialno šibkim, razliko med realno ceno programov v vrtcih in plačili staršev, plačila družinskih pomočnikov, plačila pogrebnih storitev, stroške splošno koristnega dela in še za nekatere podobne stroške je v proračunu na voljo več kot 624 tisoč evrov. Samo za plačilo razlike v ceni v vrtcih bo Občina Sveta Ana naslednje leto namenila 452 tisoč evrov. Za darila ob rojstvu otroka pa ima rezerviranih 6,5 tisoč evrov.

Za transfere nepridobitnim organizacijam in ustanovam bo Občina Sveta Ana naslednje leto namenila skoraj 37,5 tisoč evrov, kar je za 2,8 odstotka več kot letos. Razpis za kulturo bo težek 4.895 evrov, razpis za šport pa 4.557 evrov.

Društva, zveze in organizacije bodo skupaj prejeli nekaj več kot 5.200 evrov, kar ni nič manj kot letos.

Za transfere javnim zavodom bo imela Občina Sveta Ana naslednje leto na voljo 187 tisoč evrov, kar je 4,6 odstotka manj kot letos. Marsikdo niti ne ve, katere javne zavode, ki nudijo storitve njenim občankam in občanom, mora sofinancirati Občina Sveta Ana. Med njimi so na prvem mestu Osnovna šola Sveta Ana, pa tudi Svetovalni center za otroke, mladostnike in starše, Knjižnica Lenart, Center za socialno delo (sofinanciranje javnih del), Osnovna šola s prilagojenim programom Gustava Šiliha, Osnovna šola s prilagojenim izobraževalnim programom Ljudevita Pivka, Javni sklad Republike Slovenije za kulturne dejavnosti, Varna hiša in še nekateri.

Iz načrta razvojnih programov je razvidno, da bo Občina Sveta Ana naslednje leto veliko investirala v izgradnjo prometne infrastrukture in komunikacij. Za izgradnjo kolesarskih povezav bo namenila 471 tisoč evrov, za modernizacijo ceste Žice–Sveta Ana 100 tisoč evrov, za modernizacijo ceste JP 70+231 okoli 345 tisoč evrov, za JP 704–342 (Ledinek–Markuš) 35 tisoč evrov in za ureditev ulice v stanovanjskem naselju na Krivem Vrhu 12,5 tisoč evrov.

Za izgradnjo kolesarskih povezav bo občina Sveta Ana naslednje leto namenila 471 tisoč evrov.

Foto: Tomaž Kšela

Elizabeta Senekovič Ajtnik

Po 70 letih zopet v (prvo)šolskih klopih

Udeležence srečanja prvošolcev iz leta 1952/53 je v avli Občine Sveta Ana sprejel župan Silvo Slaček.

Pred dnevi smo se srečali učenke in učenci, ki smo začeli obiskovati prvi razred Osnovne šole Sveta Ana pred 70 leti. Še danes se spomnim, kako je bilo takrat. Bil je september leta 1952, ko smo se drobni, boski in slabo oblečeni odpravili proti veliki zgradbi na vrhu Svete Ane. Do šole smo pešali več kot uro iz domačij, raztresenih po okoliških gričih. To je bil za nas velik dogodek in nekaj povsem novega.

Žal je bilo več tistih učenk in učencev, ki so razred ponavljali prvič, drugič in celo večkrat.

Z velikim zanimanjem smo stopili v razred in se posedli v stare lesene šolske klopi, ki so bile povezane med seboj. Ko je moral nekdo vstati, je morala vstati cela vrsta učenk in učencev. Danes je težko verjeti, da nas je bilo v razredu 51, tisti, ki smo prvič stopili v hišo učenosti, pa smo bili v manjšini. Žal je bilo več tistih učenk in učencev, ki so razred ponavljali prvič, drugič in celo večkrat. Sedanjim mladim se bo to zdelo čudno, a časi po drugi svetovni vojni so bili pač takšni. Mnogo otrok je ostalo brez staršev in so bili kot socialni dodeljeni drugim družinam, mnogi pa so

služili kot dekline in hlapci, saj doma ni bilo dovolj kruha za vse. Vsi ti otroci niso imeli pred očmi znanja, ki jim ga je ponujala šola, temveč so si prizadevali z delom odslužiti mesto v novi družini, ki jih je sprejela.

Kljub težkim pogojem življenja si nas je kar nekaj pridobilo višjo in visoko izobrazbo, tisti, ki so ostali na kmetijah, pa so si s pridnim delom pridobili lep standard in svojim otrokom omogočili boljše življenje.

Prav zato smo bili srečanja po 70 letih toliko bolj veseli, čeprav se je več kot 70 odstotkov sošolk in sošolcev že za vedno poslovilo, mnogi pa so bolni. Manjšina se nas je vendarle srečala. V avli Občine Sveta Ana nas je prijazno sprejel župan Silvo Slaček. Tam je bil včasih naš peti razred, srečanje pa smo zaključili v občinski vinoteki, kjer je bila včasih klet osnovne šole, iz katere smo nosili drva in premog za ogrevanje šole.

Srečanja se je udeležila tudi naša tovarišica Marica Has, ki je stara 94 let. Čeprav je minilo že mnogo let, se našega razreda še dobro spominja, nekatere od nas pa je spoznala tudi na fotografiji iz leta 1952. Še naprej ji želimo veliko zdravja, županu pa se zahvaljujemo za lep sprejem.

Učenke in učenci prvega razreda Osnovne šole Sveta Ana v šolskem letu 1952/53. V razredu jih je bilo 51.

Tomaž Kšela

Občinski prostorski načrt za skladen razvoj

Člani Občinskega sveta Občine Sveta Ana so v prvem branju sprejeli odlok o občinskem prostorskem načrtu. Ta določa cilje, zasnovo in usmeritve prostorskega razvoja občine in namensko rabo prostora ter prostorske izvedbene pogoje za posege v prostor. Načrt je dejansko podlaga za urejanje prostora na lokalni ravni in za pripravo projektov za pridobitev gradbenega dovoljenja oziroma za pripravo občinskih podrobnih prostorskih načrtov.

Na Občini Sveta Ana so se odločili, da bodo občinski prostorski načrt pripravili kot enovit akt, ki bo celovito obravnaval prostorsko problematiko občine. Integralni bo tako strateški kot izvedbeni del, slednji pa bo na nekaterih območjih že podlaga za pripravo projektov za pridobitev gradbenega dovoljenja.

Priprava občinskega prostorskega načrta je zelo zahtevna, ker je treba uskladiti interese in dolžnosti številnih deležnikov v prostoru, od lastnikov zemljišč do različnih komunalnih služb (elektro, vodovod, kanalizacija itd.) in državnih zavodov in organov.

Župan Občine Sveta Ana je sprejel sklep o pripravi občinskega prostorskega načrta že maja 2011, januarja 2019 pa tudi sklep o njegovi dopolnitvi. Dopolnjen osnutek so razgrnili v avli občine od 19. 11. do 20. 12. 2021, sredi lanskega decembra pa so

izvedli javno obravnavo. Vse pripombe na dokument je občina objavila in se do njih opredelila. Nato so pripravili usklajen predlog dokumenta.

Občinski prostorski načrt bodo pripravili kot enovit akt, ki bo celovito obravnaval prostorsko problematiko občine.

Občinski prostorski načrt je na kratko nemogoče predstaviti, saj obsega 92 na drobno tipkanih strani in številne priloge. Poleg splošnih ciljev prostorskega razvoja dokument ureja tudi podrobnosti, ki jih morajo upoštevati vsi. Za primer si denimo oglejmo, kaj piše o fasadah hiš: te morajo biti v pastelnih in svetlih barvah ter ne v kričevih. Strešne kritine morajo biti opečne, črne, sive ali druge temne barve. Minimalni naklon streh, če niso ravne, mora biti 30 stopinj. Dokument natančno opredeljuje tudi, kje in za kakšne potrebe je mogoče graditi pomožne objekte, ter celo to, kako visoke in kakšne so lahko ograje med sosedi. Vse je natanko določeno, tako da bo razvoj Svete Ane, ki je že danes lepo urejena, še naprej skladen in usklajen s potrebami in interesi vseh.

Občinski prostorski načrt bo zagotovil, da bo občina Sveta Ana še naprej urbanistično in arhitekturno lepo urejena v skladu s svojo tradicijo.

RADIO

96,4 MHz

Slovenske gorice

www.rsg.si

02/55 55 000

Ta pravi!

Nina Zorman

Zgodovina je njegova prva ljubezen

Foto: Maksimilijan Krautič

Mariborčanom z nasmehom prinaša pošto, a ko pade mrak in ko nastopi vikend, Aleksander Purgaj z vsemi štirimi pade v brskanje zgodovinskega gradiva. Fantič, ki v osnovni šoli sploh ni potreboval zvezkov in knjig pri pouku zgodovine, je zgodbe naših prednikov požiral kot za stavo. Njegova prva ljubezen je bila zgodovina, ki ji s srcem in strastjo še danes predano sledi, prisluhne njenim šepetanjem in se v večernih zimskih nočeh predaja raziskovanju po digitalnih knjižnicah v Sloveniji in tujini. Aleksander Purgaj je preprost in skromen, človek s širšim pogledom delovanja družbe in okolice, v kateri živi.

V Jurovskem Dolu, od koder izhaja, je zadel skorajda tombolo – majhna občina z nekaj več kot 2000 prebivalcev ima izjemen posluš za zgodovino, kulturo in literaturo. Tako je lahko Aleksander Purgaj izbrskal in ohranil za prihodnje rodove marsikaj takega, kar bi odšlo v pozabo. Aleksander je tisti, ki je obudil prvo povest Slovenskih goric Zvesta Slovenka, ki se je dogajala pred 600 leti in je zapisana v stari nemščini. Skupaj s profesorico zgodovine na osnovni šoli v Jurovskem Dolu Mileno Kokol sta obudila Ivana Rožkarja, politika in umnega kmetovalec z Malne, ter ga postavila na častno mesto. Na začetku novembra so na slovesnosti s prvo slovensko založbo, Mohorjevo družbo, izdali zgodovinske zapise o Gregorju Einspielerju, duhovniku, ki je pred 100 leti veliko doprinesel k Slovenskim goricam. To so le nekatere velike zgodbe, katerih pobudnik je bil ravno Purgaj, človek, ki ga preteklost domačega kraja izjemno zanima.

Kdaj se je rodila brezmejna ljubezen do zgodovine?

V osnovni šoli. Zgodovina je bila edini predmet, h kateremu sem celo obdobje v osnovni in srednji šoli hodil brez zvezka, knjige. Najprej so me učitelji čudno gledali, češ, njemu se pa res ne ljubi. Potem so pa le ugotovili, da tega preprosto ne potrebujem. Zemljepis in zgodovina sta mi res segla do srca. Zanimalo me je vse, prebral sem vse, kar je pisalo o našem območju, saj sem hitro ugotovil, da je svetovna zgodovina preobsežna za eno glavo (smeh). Pred okoli 15 leti, ko se je začela informacijska doba in smo lahko začeli pridobivati informacije iz celega sveta, sem začel s shranjevanjem gradiva. Ravno včeraj sem gledal, da imam v svojem digitalnem arhivu o Sv. Juriju zbranih 1900 strani za obdobje med letom 1090 in koncem druge svetovne vojne iz 300 različnih pisnih virov. To obdobje me je vedno najbolj zanimalo.

Opravljal ste povsem druge poklice, nič v povezavi z zgodovino. Kako to?

V šoli mi nikoli ni ležala matematika. To je bil edini predmet, kjer sem nosil zraven deset zvezkov, pa vseeno nisem razumel. Do srednje šole je še šlo, potem pa so bili pogoji za visoko ali višjo šolo, ki jih pri matematiki preprosto nisem zmogel doseči. Tako sem pridobil poklic

mizarja, a v življenju opravljal različna zanimiva dela: vse od mizarja, dela na železnici, kar mi je bilo tudi zanimivo, saj sem imel stik z ljudmi, kulturami, to me tudi zanima. Bil sem tudi varnostnik na občini v Mariboru, pred 16 leti pa sem začel opravljati delo, ki ga je opravljal tudi moja mama v Jurovskem Dolu in ga danes opravlja tudi moja sestra. Še dve leti imam do upokojitve in upam, da mi bo zdravje služilo in da bom to lahko normalno oddelal. Potem pa mi je želja, da tem 1900 stranem vdihnemo novo življenje v obliki knjižne izdaje. Zavedam se, da gre za zajeten zalogaj, za kar potrebujemo širok, specializiran in raznolik kader. A glede na podporo, ki jo imamo v teh krajih, verjamem, da bi uspeli narediti kaj dobrega in koristnega za skupnost.

Ali je v naših Slovenskih goricah več zgodovinskih navdušencev?

Ni nas dosti, bi pa z veseljem vsakega povabil k timskeemu delu, mogoče v okviru kakšnega društva. Želim si, da znanje in materiali, ki so se nabrali, ne bi šli v nič. V veselje mi je videti Mileno Kokol v Jurovskem Dolu, ki je odlična zgodovinarica, s kako vnemo to prenaša otrokom. V tako majhnem kraju, kot je Jurovski Dol, niti ne pričakujem več kot 10 ljudi, ki bi jih to zanimalo. Če sta dva ali trije aktivni, je to že odlično. Potem se spontano pridruži še kdo, ki vidi, da ima stvar nek koncept, nek cilj.

Ali vas ljudje ustavljajo na cesti in vam pripovedujejo zgodbe, vas pokličejo, ko najdejo kakšne zgodovinske zapise, fotografije?

Da, pristopijo do mene ali pa me pokličejo. Ravno zadnjič smo sedeli pri Špindlerju na terasi in mi je en gospod začel razlagati o dogodku iz druge svetovne vojne. Ko je njegova mama čistila hlev, je videla belo padalo – nad Avstrijo so sestrelili eno ameriško letalo in je Američan izkočil ter pristal tukaj, v Gasteraju. Po datumu lahko potem prideš do tega, katera letala so takrat tukaj letela, koga se je sestrelilo, mogoče celo do posameznika in kaj se je nato z njim zgodilo. Gradiva je v naših koncih ogromno, vsa okoliška društva bi lahko iz tega kaj črpala. Tudi posamezniki, o sebi in o svojih prednikih. Klicali so me že tudi ljudje, ki so želeli, da jim pripravim družinsko drevo. S tem se ne ukvarjam, saj gre za posebno vejo zgodovinopisja.

Iz katerih arhivov v glavnem črpate podatke?

V Mariboru mi je več ali manj zelo dobro poznana vsebina pokrajinskega arhiva. Čakam, da se boljše evidentira zbirka v nadškofijskem arhivu, mislim, da bo tam gora še nepoznanega gradiva, predvsem iz okoliških krajev. Pred kratkim je bilo dodano, da je prvi ročno narisani zemljevid Sv. Jurija iz leta 1820 nastal prav pod rokami takratnega župnika. Župniki oziroma kaplani so od mariborskega škofa dobili nalogo, da izrišejo karto svojega kraja. In to je v bistvu prva znana karta Svetega Jurija. Rad bi, da se takšna spoznanja digitalno uredijo, da se podatki iz tistega časa, iz teh zemljevidov, prepisejo. Ponekod so omenjena celo imena krajev, ki jih znani Graški zgodovinarji še niso znali točno umestiti. S pomočjo teh zemljevidov bi se marsikatera taka dilema preprosto rešila. Danes se da veliko stvari najti na spletu, a ne tako, da to zgolj vpišeš v Google – ta ve bistveno premalo. Poglobiti se moraš v arhive na ustanovah, ki hranijo razne zgodovinske zapise. Sam sem jih kar nekaj že obiskal in prečesal vse od Dunaja, Beograda, Bratislave ...

Kako vam uspe pridobivati podatke? Vsi zapisi namreč niso v slovenskem jeziku.

Od začetka so bili jeziki problem. V gotici sem recimo vedel, kako se kraj zapiše, ko pa nekaj najdeš, pa moraš prebrati celotno besedilo. In potem začneš počasi spoznavati črke, tako kot osnovnošolček. Sam sebi prevedem stavke. Včasih nisi prepričan, je pa z današnjo tehniko vse veliko lažje. Če mi kaj res ni bilo jasno, pa mi nikoli ni bilo nerodno povprašati ljudi, ki so specialisti, profesorje na univerzah v Mariboru in Ljubljani.

Na nedavnem Spominskem večeru, namenjenem Einspielerju, je dr. Tanja Ozvatič dejala, da je županova

velika vrlina, ki pomeni velik doprinos za občino, kraj in ljudi, da ima vedno znova tudi posluš za literaturo in da velikodušno podpre tudi izdajo knjig.

Se strinjam, Peter Škrlec ima za zgodovinske stvari posluš, mislim, da ga imajo tudi pri Lenartu. Škoda je, ker bi lahko črpali 70 % turističnega produkta iz tega zgodovinskega gradiva, ki ga imamo, in bi predstavljali čudovite zgodbe naših prednikov. Lahko so posamezniki ali skupinice zelo zagreti, a če ni posluha in podpore s strani občine, slej ko prej obupajo. Včasih so prisotne tudi prevelike želje. Nekateri bi kar v enem letu želeli spraviti na plan dogodke, ki so se dogajali v obdobju 500 let. Občina Sveti Jurij dela majhne korake in verjamem, da je to pravi način, da se v nekaj letih nekaj ustvari. Zgodb je namreč še ogromno, lahko bi napisal celo enciklopedijo. Izdelali bi se lahko samostojni produkti, če se povežejo turizem, zgodovina, kulinarika ... Tudi v kulinariki ni samo gibanica, saj najdemo v zgodovinskih virih tudi stare recepte.

Omenili ste zanimivo zgodbo o ovtarju Reberniku?

Da, zanimiva se mi zdi zgodba ovtarja, po katerem nosi ime tudi vaš časopis. Na plan je prišla zanimivost o ovtarju iz preteklosti. V Partinju je bil okrog leta 1900 ovtar Rebernik, inteligenten človek. V Slovenskem gospodarju se je večkrat zahvalil gospodarjem in gospodinjam, da dobro skrbijo zanj, da ima hrano in pijačo, jim spomladi zaželel dobre letine, pisal je tudi o jeseni, zorenju grozdja, dogajanju v njegovi službi ovtarja itd. Bil je edini iz teh krajev, okolice Lenarta, ki je napisal štiri ali pet prispevkov. Moral je biti kar inteligenten in sposoben, saj so ti članki berljivi, tako da je kar obvladal.

Lahko izpostavite še kakšno zgodbo, za katero bi trenutno radi, da zagleda luč sveta? Kakšno aktualno, ki vas je zagrela?

Med prvo svetovno vojno imam zbrane vse žrtve iz teh krajev (Lenart in okoliški kraji), vse ranjene, vse ujete. To je skoraj 1200 ljudi – z imeni in priimki. Marsikdo se bo verjetno spomnil, da so to tudi njegovi predniki. V prvi svetovni vojni je z lenarškega območja padlo najmanj 560 ljudi – od Galicije, Karpatov, soške fronte, Tirolske, nekaj malega tudi na jugu, srbsko in črnogorsko bojišče. No, vse te žrtve sem uredil v sezname, ločene po vaseh z nekaj fotografijami in pismi domačim skupaj s prevratnimi dogodki leta 1919 v teh krajih.

Kot ste omenili, veliko večerov in vikendov posvečate prebiranju starih zapisov. Kako to sprejema vaša partnerka Jana?

Moram priznati, da včasih, predvsem o nekaterih svetovnih stvareh, ve celo več kot jaz. Srečo imam, da tudi njo zgodovina zelo veseli. Pravi, da to, kar delam, ona rada prebere. Prihaja iz Bratislave, tako da mi je velikokrat tudi v pomoč pri brskanju po njihovih arhivih. Ko se skupaj odpraviva v neko mesto, si vedno pogledava, kaj je tam zanimivega. Tudi ko gremo na dopust. Nekateri se gredo na morje zgolj kopat, sončit, se spočit, naju pa zanima, kaj nama ima mesto za povedati. Recimo v Zadru sva šla najprej gledat katedralo. Morje bo vedno ostalo, v to katedralo pa ne vem, če bom še kdaj stopil.

Foto: osebni arhiv

Nina Zorman

Gasilska lestev očarala otroke

Konec oktobra, ki velja za mesec požarne varnosti, so otroke iz osnovne šole v Jurovskem Dolu obiskali domači prostovoljni gasilci in ekipa Gasilske enote Gornja Radgona z gasilsko avtolestvijo. Poveljnik PGD Sveti Jurij Robert Kukovec je otrokom predstavil pomen gasilstva, a otroci so venomer pogledovali proti gasilskemu vozilu, ki vključuje tudi gasilsko lestev. Kako deluje in kako z njo opravljajo reševanje, je pojasnil in tudi prikazal

gasilec Marko Fekonja z ekipo. »Vzgojiteljice, učiteljice in hišnik so bili ujeti v drugem nadstropju šole, od koder so jih gasilci rešili s pomočjo uporabe gasilske avtolestve. Ob zaključku so prikazali še gašenje požara na višini, prav tako iz omenjenega gasilskega vozila,« je reševalno akcijo opisala ravnateljica Vesna Breznik. Gasilsko akcijo pri osnovni šoli si je z zanimanjem ogledal tudi župan Peter Škrlec.

Milena Kokol

V učilnici na prostem posadili deset sadnih dreves

Učenci izbirnega predmeta sodobno kmetijstvo so v ponedeljek, 7. novembra, posadili 10 sadnih dreves v novi učilnici na prostem. Tako že rastejo štiri jabolane, dve hruški, češnja, breskve, mandarina in sliva. Sajenje je potekalo pod strokovnim vodenjem Andreja Dvoršaka, ki je učence uvodoma seznanil s sortami sadnega drevja in kateri podnebni in talni pogoji so potrebni za rast drevja v šolski okolici. V drugem delu so se seznanili s samimi postopkom sajenja. Pri sajenju so uporabljali mreže proti voluharjem in domači hlevski gnoj. Po opravljenem

sajenju so bili učenci skupaj z Andrejem Dvoršakom deležni domače "južne" z domačimi klobasami, mesom iz tunke, domačim kruhom in zaseko. Malico so pripravile devetošolke s primerno dekoracijo. Pohvala vsem devetošolcem in dvema osmošolcem za vzorno sodelovanje, ker so vložili svoj trud in pripravljenost je to lep spomin na generacijo devetošolcev in njihova zapuščina na naši šoli. Čez leta se bodo ob ponovnem prihodu radi spomnili in dejali: "to drevo sem pa jaz posadil-a".

OHRANIMO ZGODOVINO SVETEGA JURIIJA

Aleksander Purgaj vabi vse Jurovčane, kateri še poznajo zanimive zgodbe ali posedujejo stvari, ki so se dogajale na našem območju, da jih dobro hranijo ali delijo naprej, saj prehitro pridejo v pozabo in se za vedno izgubijo. Za nasvet mu lahko pišete na elektronski naslov aleksander.purgaj@gmail.com.

Foto: arhiv OŠ

Jasna Senekovič

Svetniki potrdili proračun 2023

V četrtek, 10. novembra, je Občinski svet Občine Sveti Jurij v Slovenskih goricah zasedal na zadnji redni seji v tem mandatnem obdobju.

Dnevni red 25. redne seje Občinskega sveta je bil razširjen z dodatno točko dnevnega reda, in sicer je svet odločal tudi o dvigu ekonomske cene vrtca pri OŠ Jožeta Hudalesa Jurovski Dol. Po besedah ravnateljice Vesne Breznik, je zaradi porasta stroškov dela (napredovanja, dvig vrednosti plačnih razredov, zvišanja vrednosti nadomestila za prehrano idr.) ter tudi zvišanja funkcionalnih stroškov ter stroškov prehrane, bilo potrebno podati predlog po zvišanju ekonomske cene vrtca. Slednja bo tako z letom 2023 za okrog 10% višja, in bo v oddelkih prvega starostnega obdobja znašala 515,00 EUR, drugega starostnega obdobja, 410,00 EUR in v kombiniranem oddelku 430,00 EUR.

V drugi obravnavi je svet sprejel proračun Občine Sveti Jurij v Slovenskih goricah za

leto 2023, in sicer v višini 4.523.021 EUR na prihodkovni strani in v višini 5.377.961 EUR na odhodkovni strani. Razlika med prihodki in odhodki ter načrtom odplačila glavnih najetih kreditov iz preteklih let bo pokrita s stanjem sredstev na računu konec letošnjega leta. Največji delež vseh odhodkov predstavljajo odhodki, ki so prvi trije na lestvici: promet, prometna infrastruktura in komunikacije (1.715.679 EUR), sledi izobraževanje (1.569.295 EUR), tretji največji porabnik pa sta prostorsko načrtovanje in stanovanjsko-komunalna dejavnost (635.665 EUR).

Občinski svet je razpravljal še o manjših spremembah in dopolnitvah Pravilnika o sofinanciranju programov raznih društev v občini Sveti Jurij v Slovenskih goricah, ki jih je sprejel po skrajšanem postopku in soglasno potrdil višino točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča, vrednost katere se je za leto 2023 uskladila s stopnjo inflacije.

Foto: arhiv občine

VABILO

Karitasov dobrodelni koncert v Jurovskem Dolu

V tednu Karitasa vas prijazno vabimo na Karitasov dobrodelni koncert, ki bo v **petek, 25. novembra 2022, ob 18. uri v kulturnem domu v Jurovskem Dolu**. Člani župnijske Karitas Sveti Jurij v Slovenskih goricah si bomo prizadevali, da bo koncert z nastopajočimi vreden obiska, hvaležni bomo za vsak dar, s katerim bomo skupaj pomagali nekemu, ki se je znašel v stiski.

Nastopili bodo: otroci Vrtca pri Osnovni šoli Jožeta Hudalesa Jurovski Dol, Vox Angelica, Ansambel UPANJE, Otroški pevski zbor, Pika na I, Anita Kralj, Slovenjgoriški muzikanti, Iskrice, Ansambel Refren in Jurovski oktet.

Nataša Bauman

Osnovna šola in vrtec na najdaljšem podnebnem teku

Foto: arhiv šole

Podnebni štafetni tek Čas se izTEKa – Running out of Time, ki so se mu pridružili tudi učenci Osnovne šole in vrtca Sveta Trojica, je potekal od 30. septembra do 6. novembra in je skupni cilj strnil v geslo »Ukrepiti za podnebje, proti podnebnim

spremembam in za ohranjanje biotske pestrosti«. Mentorici Ekošole Simona Dreu in Marta Jemšek poročata, da gre za najdaljši podnebni tek in za štafetto palico, ki je v 38 dneh prepotovala 18 držav, vse od Škotske do Egipta, kar pomeni 7767 kilometrov. Za ponazoritev in uvod v sodelovanje je prof. Metka Beber iz recikliranega materiala, trstik, želoda, vrvic in papirja izdelala štafetto palico. Učenci so po razredih tekli štafetto krog. Pridružili so se jim tudi starši in stari starši. **112 učencev je preteklo 402 km in tako s svojim vzgledom dokazalo, da je lahko zmagovalac vsak. Pomembno je le, da ukrepamo »podnebno«.** Zato tečemo, hodimo, poskakujemo – se tako ali drugače gibamo.

Štafetto palica ima simbolno vrednost: trstike različnih dolžin predstavljajo tri zvonike trojiške cerkve in otroke različnih starosti, vrvica povezuje, želodi pa simbolizirajo življenja, saj iz malega raste veliko.

Foto: arhiv šole

Foto: arhiv šole

Nataša Bauman

Veselo jesenovanje mladih skavtov v Trojico prineslo svež veter

Frančiškanski samostan je prijazno nudil streho nad glavo mladim skavtom Steg Slomšek – Maribor 1, ki so bili v času 28.10.–30. 10. 2022 deležni pestrega skavtskega programa. Mladi »volčiči in volkuljice«, kakor imenujejo skavte, stare od sedem do devet let, so si lahko privoščili pobeg iz mesta in se podili po gozdu, kurili

ogenj, peli ob spremljavi kitare, si sami kuhali in skrbeli drug za drugega. Za skavte so v celoti poskrbeli skavtski voditelji Veronika, Barbara, Anja, Simon, Manca, Klara in Matic. Vsi skupaj, pridružili so se jim tudi starši, so jesenovanje zaključili z obiskom nedeljske maše v cerkvi Sv. Trojice.

Foto: osebni arhiv

Božiček se počasi podaja na pot Pošljite pisno prijavo za obdarovanje

Kmalu bo dobri mož s Severa obiskal tudi Sveto Trojico in obdaril naše otroke. Obdaril bo otroke, rojene v obdobju med 1. 1. 2016 in 31. 12. 2021, s stalnim prebivališčem v občini Sveta Trojica v Slovenskih goricah. Glede podrobnosti njegovega obiska se bomo še dogovorili, predvsem bo ponovno treba upoštevati sprejete ukrepe in omejitve Vlade Republike Slovenije v povezavi s koronavirusom, zato boste o podrobnostih njegovega obiska obveščeni prek spletne strani www.svetatrojica.si in prek objav na družbenih omrežjih Facebook in Instagram.

Dragi starši otrok (ki so rojeni v obdobju 2016–2021), prosimo vas, da nam najkasneje **do ponedeljka, 28. 11. 2022, posredujete pisno prijavo in s tem privolitev za božično obdarovanje otrok** (izpolnjen obrazec najdete na občinski spletni strani, uporabite lahko tudi spodnjo QR-kodo) in obdelavo osebnih podatkov zaradi Splošne uredbe o varstvu osebnih podatkov (General Data Protection Regulation – GDPR).

Izpolnjeno privolitev lahko vrnete na Občino Sveta Trojica v Slovenskih goricah po pošti, oddate v nabiralnik pred Občino ali skenirano oziroma fotografirano pošljete na elektronski naslov obcina@svetatrojica.si.

Občinski urad

Nataša Bauman

Peti tradicionalni Festival vin Osrednjih Slovenskih goric v samostanski kleti v Sveti Trojici

Društvo za razvoj kulture Vincar je organiziralo in zelo uspešno izpeljalo že peti tradicionalni Festival vin Osrednjih Slovenskih goric, ki s sloganom »Skupaj lažje rastemo, skupaj zmoremo več« gradi na sodelovalni moči, s katero želijo združeni vinogradniki, vinarji in društva vinogradnikov razstreti mnoge čare prečudovite domače pokrajine unikatnih vin.

»Skupaj lažje rastemo, skupaj zmoremo več!«

Festival, ki je potekal v petek, 21. oktobra 2022, v kleti Frančiškanskega samostana v Sv. Trojici, je skozi ponudbo in predstavitev vin povezal šest društev vinogradnikov iz okoliških občin, in sicer iz Cerkevjak, Svetega Jurija, Benedikta, Lenarta, Svete

Ane in Svete Trojice. Tako združene Slovenske gorice je predstavljalo dvajset vinogradnikov in vinarjev, ki so goste razvajali z več kot šestdesetimi vzorci različnih vin.

Žan Krajnc, predsednik društva Vincar, je z uradnim pozdravom in začetkom prireditve k besedi dobrodošlice povabil gostitelja tradicionalnega Festivala vin Osrednjih Slovenskih goric, župana občine Sveta Trojica Davida Klobaso, in tudi 6. vinsko kraljico iz Cerkevjak, Tjašo Simonič.

V prečudoviti, obokani in hladni samostanski kleti Frančiškanskega samostana so trud in delo svojih pridnih rok na pokušino postavili Vinogradništvo Šebart, Vina Kramberger, Vinogradništvo Marjan Fekonja, Gostišče na kmetiji Kaučič, Vinogradništvo Farasin, Vinska klet KLOBASA, Društvo vinogradnikov Sveta Trojica, Konrad wine, Vinogradništvo Dvoršak, Vinogradništvo Šenveter, Vinarstvo Hafner, Kmetija družine

Foto: Marko Pigac

Senekovič, Trsničarstvo Čeh, Vina Tempus, Vina Fleisinger, Vina Senekovič, Vina Kraner - Plateis, Vinogradništvo Kurnik in Kmetija Najvirt z družino Breznik na čelu. Idejna in organizacijska zasnova festivala je namreč plod izobraževalne poti Martine Breznik Krajnc in Žana Krajnc, ki jo je Martina dodelala v svoji diplomski nalogi, praktično pa iz leta v leto raste in vedno znova teži k perfekciji.

Na četrtem tradicionalnem Festivalu vin Osrednjih Slovenskih goric leta 2019 so vinogradniki Vinska klet Klobasa, Vinarstvo Hafner, Vinogradništvo Šenveter, družina Breznik, Gostišče na kmetiji Kaučič in Konrad Wine podarili svoje penine, ki so od

takrat počivale 14 metrov globoko v samostanskem vodnjaku in so bile letos čudovita gesta dobrodošlice vsem navzočim. Žan Krajnc, predsednik društva Vincar, se je vinarjem za to iskreno zahvalil, zahvalil pa se je tudi vsem dobrosrčnim sponzorjem, ki s svojimi prispevki pomagajo pri ustvarjanju te izjemne harmonije, ki jo ponuja Festival vin Osrednjih Slovenskih goric.

Nepozabni dotiki brbončic so dobili še glasbeno podlago, za katero so poskrbeli odlični Lotmerški tamburaši, Slovenskogoriški glasovi in edinstvena Kiara Katan.

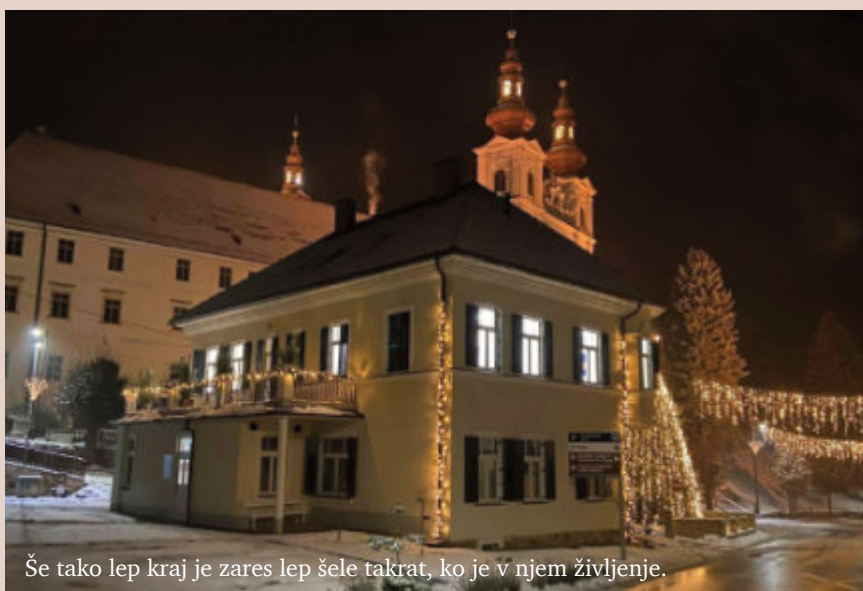

Foto: Marko Pigac

ZIMSKA PRAVLJICA 2022

Povabilo k sodelovanju

Občina Sveta Trojica ponovno napoveduje Zimsko pravljico, ki bo v hladnih meglenih dneh skrbela za toplo druženje, sodelovanje in ustvarjanje. Veselili se bomo drug drugega, se občudovali, si z dobrimi željami stiskali roke v pričakovanju novega in uživali v trškem vrvežu dogajanja. K sodelovanju in oblikovanju tega decembrskega druženja ste vabljeni vsi, tako posamezniki kot društva in ustanove. Za informacije se obrnite na trojiški Zavod za turizem. Veseli vas bomo.

Še tako lep kraj je zares lep šele takrat, ko je v njem življenje.

Foto: arhiv občine

Foto: Marko Pigac

KOTIČEK ZA HUMOR

Za ohranjanje zdravja in dobro telesno kondicijo doktor Emeršič priporoča:
»Kozarec humorja in eno jabolko na dan!«

Ko se martinovo že močno prevesi v noč, se veseli Trojičan spomni, da bi bilo dobro iti domov. Ob pogledu na uro bliskovito skoči v avto in odprvi proti domu. Na poti ga ustavi Nebodigatreba in vinjenega drvečega voznika vpraša: »Kam pa s tako naglico?« Trojičan izstrelji: »Na predavanje.« »Zdaj sredi noči? Kdo bo pa predaval?« Voznik iztisne: »Moja žena.«

Nagradno vprašanje:

Zakaj ta šala ne drži? Ker Trojičan ne vozi vinjen!

Tomo Jagarinec

Buco državni prvak, Lenart s štirimi medaljami v prostem stilu

Foto: arhiv kluba

V soboto, 5. novembra, je v Poljčanah potekalo državno prvenstvo v prostem stilu za člane in članice. Lenarški klub so pod vodstvom trenerjev Darko Ranerja in Toma Jagarinca zastopali štirje rokoborci. V kategoriji do 65 kg se je boril Nejc Špic, ki je po majhni napaki v finalu na koncu osvojil srebrno medaljo in naslov državnega podprvaka.

V kategoriji do 86 kg sta se borila Jan Kostanjšek in kapetan Metod Dobaj. Jan je pokazal velik napredek in je zlati medalji z rokoborbe na pesku tokrat dodal še bron v prostem stilu.

Buco pa se je držal dogovorjenega načrta in vse svoje nasprotnike premagal predčasno s tušem in tako zaslužen osvojil naslov

državnega prvaka.

Predstavnika pa so imeli tudi v kraljevski kategoriji do 125 kg, in sicer Denisa Šajherja, ki pa tokrat žal ni imel nasprotnika. Trenerja sta z izkupičkom in prikazanimi borbami zadovoljna.

V soboto, 6. novembra, je bilo v Poljčanah Državno prvenstvo v rokoborbi – prosti slog. Rokoborci RK Lenart so dobro

tekmovali in dosegli naslednja mesta: Metod Dobaj je v kategoriji do 86 kg osvojil prvo mesto, Jan Kostanjšek pa v isti kategoriji tretje mesto. Nejc Špic je v kategoriji do 65 kg zasedel drugo mesto, v finalu ga je oškodoval sodnik. Trener Darko Raner je z rezultati zelo zadovoljen in v klubu so zadovoljni s prikazano formo njihovih rokoborcev.

Zmagoslav Šalamun

Državni sekretar Maljevac obiskal Socialno varstveni zavod Hrastovec

V četrtek, 10. novembra, sta Simon Maljevac, državni sekretar pristojen za enake možnosti, družino, invalide, starejše in deinstitucionalizacijo in dr. Andreja Rafaelič iz Instituta RS za socialno varstvo obiskala SVZ Hrastovec.

Ogledala sta si negovalne in varovane oddelke in oddelke v gradu Hrastovec, ki so najbolj neprimerni za bivanje.

Na koncu pa sta si ogledala še gradbišče v Lenartu, kjer nastajajo hiše v katerih bo domovanje dobilo 70 stanovalcev zavoda. "Zavod Hrastovec sem obiskal prvič in sem

vesel, da sem tukaj. Želel sem si ustvariti sliko in se seznaniti s težavami s katerimi se srečujemo, da jih bomo skupaj uspešno rešili.

Ta projekt v Lenartu je zagotovo pomembem, ker bo zagotavljal večjo kvaliteto življenja upobnikov in uporabnic samih. Tako, da je ta projekt zagotovo korak v pravo smer.

Upam, da bodo tudi drugod po Sloveniji podobni projekti, tak kot je ta tu v Lenartu," je ob koncu obiska povedal Simon Maljevac.

Barbara Ribič

Župan sprejel zlate maturante

Župan mag. Gregor Žmak je v prostorih Občine Pesnica v sredo, 9. novembra, sprejel zlate maturante, ki so s svojim izjemnim učnim uspehom dokazali, da so ponujeno znanje med srednjo šolo sprejemali s široko odprtimi rokami.

Spomnimo, da je splošno maturo letos v spomladanskem roku uspešno opravilo 5194 dijakov četrtil letnikov iz vse Slovenije. Med temi sta 302 zdaj že bivša dijaka dosegla skoraj vse točke, in sicer med 30 in 34, od 35 možnih. S tem dosežkom so si prislužili maturitetno

spričevalo s pohvalo oziroma so, kot jih radi poimenujemo, postali zlati maturantje.

Ta laskavi naziv so si naredili tudi Vita Kujundžič, Živa Žanet Kramberger in Filip Gungl, mladi občani občine Pesnica.

Zdaj že študentom, ki so torej maturirali z odliko, je župan mag. Gregor Žmak podelil priznanja in simbolična darilca. Ob tem jim je na srce položil misel, naj se še naprej trudijo biti ne le najboljši učenci, temveč tudi najboljši ljudje.

Foto: arhiv občine

Foto: Nina Zorman

Barbara Ribič

Koncert ob Tartinijevem letu

Foto: Tomaž Ornik

V okviru Tartinijevega leta je Konservatorij za glasbo in balet Maribor pripravil koncert učencev Glasbene šole Lenart.

Vlada je leto 2022 razglasila za Tartinijevo leto prav z namenom spodbude ustvarjanja glasbenih in raziskovalnih programov v luči spomina na tega violinskega virtuoz, skladatelja in glasbenega teoretika ter pedagoga. Letos namreč obeležujemo 330. obletnico njegovega rojstva v Piranu. Mladi talenti Glasbene šole Lenart so v cerkvi sv. Lenarta nastopili v četrtek, 27. oktobra.

Izdajo časopisa v letu 2022 sofinancira
Ministrstvo za kulturo RS.

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KULTURO

Spoštovane občanke in občani občine Lenart!

Vsem, ki ste mi dali pisno podporo za ponovno župansko kandidaturo se iskreno zahvaljujem. Zahvaliti se želim tudi Strankam in Listam na občinskem nivoju, ki me podpirate: SLS, SDS, SD in Lista proaktivnih. **Podpora razumem kot veliko zaupanje in odgovornost.**

Volitve so praznik demokracije, zato vas naprošam, da se **udeležite volitev 20. novembra 2022 in odgovorno izvolite ljudi, ki jim zaupate.** Izvoljene svetnice in svetniki v Občinskem svetu in obeh Svetih Krajevne skupnosti Lenart in Voličina so tisti, s katerimi bomo skupaj skrbeli za nadaljnji uspešen razvoj naše občine.

Z dosedanjim vodenjem občine sem dokazal, da sem župan vseh ne samo tistih, ki ste me izvolili na to funkcijo. Zadovoljen in vesel sem, da smo skoraj vse odločitve v Občinskem svetu v preteklih mandatih **sprejemali s soglasjem.** To si želim tudi v bodoče. Naredili smo veliko na različnih področjih, imamo pa tudi **realne načrte za prihodnost.**

S spoštovanjem,

mag. Janez Kramberger
Kandidat za župana
Občine Lenart

mag. Janez Kramberger

Vaš župan

Lista ZA Sveto Ano - znanje, izkušnje, sodelovanje

Lista ZA Sveto Ano je neodvisna lista kandidatov, ki znamo, zmoremo, predvsem pa čutimo Sveto Ano. Ni nam vseeno in to smo pripravljene dokazati z delom, zato Vas vabimo, da nam zaupate. Poskrbeli bomo, da naš uspešen razvoj ne zastane in da Sveta Ana ostane ponos vseh nas.

Lista ZA Sveto Ano smo izbira, ki je vredna zaupanja, zato se **20. novembra 2022, odločite ZA tudi Vi in svoj glas namenite kandidatu za župana Martinu Brezniku ter kandidatom Liste za Sveto Ano.**

Kandidat za župana Občine Sveta Ana, MARTIN BREZNIK, univ. dipl. prav., dipl. ekon.

Skupaj z listo kandidatov za Občinski svet na Listi Za Sveto Ano kandidirajo:

Volilna enota 1: Lokavec in Rožengrunt: **Karl Škrlec** in **Tadeja Mihelič**

Volilna enota 2: Dražen Vrh in Zgornja Ščavnica: **Viktor Kapl, Breda Špindler** in **Silvo Nikl**

Volilna enota 3: Ledinek, Kremberk in Žice: **Valentina Ornik** in **David Roškarič**

Volilna enota 4: Sveta Ana, Froleh, Zgornja Bačkova, Krivi Vrh in Zgornja Ročica: **Špela Čeh** in **Jernej Polanec**

Naročnik: Lista ZA Sveto Ano

Ekipa, ki bo delala

SDS #ZATE

Kandidati za člane Občinskega sveta Občine Lenart:

Spoštovane občanke in občani občine Lenart,

v preteklem štiriletnem obdobju ste nam izkazali veliko zaupanje in nas obvezali delati dobro za skupnost, za občanke in občane, za občino Lenart.

V dobro vseh nas sledimo programu, tako na državnem, kot na občinskem nivoju, ustvarjati prijetno bivalno okolje, dobre pogoje za delo ter razvoj posameznika in občine, predvsem pa skrbeti za nemoteno delovanje vseh družbenih dejavnosti na področju zdravstva, šolstva, športa in kulture.

Zaveze, ki smo jih dali, kot stranka v prejšnjem predvolilnem času, smo tudi realizirali in še več!

Realizirali smo vse projekte ali se realizirajo, ki jih financira Evropska unija zahvaljujoč idejam naših članov SDS Lenart, ker nam ni vseeno, s kakšno hitrostjo se občina Lenart razvija, kam se namenjajo sredstva in predvsem, kdo jih nadzira ter na kakšen način so ta sredstva tudi porabljena.

Volilna enota 1:

1. Gregor Radoha
Ekonomist
2. Ksenija Ilich
Univ. dipl. komunikologinja
3. Boštjan Fras
Tesar
4. Andreja Markuš
Ekonomsko komercialni tehnik
5. Marjan Banič
Upokojenec
6. Marija Dukarič Cvetko
Upokojenka
7. Metod Škerget
Mag. ekonomskih in poslovnih ved
8. Mira Cradišnik
Upokojenka
9. Jožef Kramberger
Zdravnik
10. Franc Krivec
Upokojenec

Volilna enota 2:

1. Simona Capl
Ekonomistka
2. Gregor Širovnik
Mizar
3. Emilija Cafuta
Upokojenka
4. Gorazd Erman
Natakar
5. Milko Slanič
Kmetovalec

Ker nas poznate

2

Za trajnostno in prijazno življenjsko okolje, kjer bomo ob naravnih danostih Slovenskih goric, sodobni infrastrukturi in pestrem kulturnem dogajanju žveli kvalitetno življenje na podeželju.

Bodi človek ljudem. Vsako dejanje šteje.

Naravniki: Slovenska ljudska stranica, Gosposvetska ulica 8, 10000 Ljubljana

S srcem za našo občino

Lenart

Drage občanke in občani!

Pred štirimi leti smo ustanovili Listo Proaktivnih, v kateri smo vaši prijatelji, sosede in sokrajani, ki smo si iskreno želeli delati le najboljše za našo občino. Vi ste nam zaupali in nam dali priložnost, da smo prinesli svežino in nov zagon v naš kraj. Sedaj smo se ponovno zbrali še v večjem številu, da bomo z vso predanostjo in z ljubeznijo delali za napredek naše občine in prispevali k boljšemu jutri.

KLJUČ NAŠEGA DELA SO:

- OTROCI IN DRUŽINA
- ŠPORT IN KULTURA
- OKOLJE IN TURIZEM
- RAZVOJ IN PODPORA

Skupaj lahko ustvarimo priložnost za prihodnost.

OBKROŽITE ŠTEVILKO 3

Naravniki: Listo Proaktivnih, Gosposvetska ulica 8, 10000 Ljubljana

Glasiute za! **Prihodnost se začne v tvojem kraju.**

Kandidati GS za občinski svet - lista št. 5

Volilna enota 1 - LENART:

1. Jožica Krajner	4. Andrej Kocbek
2. Silvo Muršec	5. Andreja Jauk
3. Ana Raner	6. Franc Čučko

Volilna enota 2 - VOLIČINA:

1. Aleš Smerdelj

Naš trud bomo namenili naslednjim področjem bivanja in razvoja naše občine:

- ZA** okolju prijazen razvoj in večjo energetsko samooskrbo!
- ZA** oživitev trškega jedra v Voličini in Lenartu!
- ZA** soodločanje lokalne skupnosti o porabi občinskih sredstev!
- ZA** okolju prijazen razvoj gospodarstva in lokalne ponudbe!
- ZA** nova delovna mesta in izgradnjo infrastrukture za zagonska podjetja!
- ZA** neprofitna stanovanja za mlade družine!
- ZA** socialno oskrbo in pomoč starejšim na domu!
- ZA** izgradnjo kopališča s plažo!
- ZA** promocijo lokalnega turizma in športa!
- ZA** izgradnjo obvoznice v Lenartu!
- ZA** ustanovitev turističnega info centra in muzeja Slovenskih goric!
- ZA** ustanovitev mestnega odbora!
- ZA** prijetno sobivanje vseh generacij in ranljivih skupin!

SVOBODA!
za Lenart

Več o programu in ključnih razvojnih projektih preberite na www.gibanjesvoboda.si in naših družbenih omrežjih.

Naravniki: Slovenska ljudska stranica, Gosposvetska ulica 8, 10000 Ljubljana

VERJAMEMO

v občino **Lenart**

Spoštovane volivke in volivci naše občine Lenart!

Vaša odločitev za podporo naši listi na prihajajočih volitvah je preudarna in modra. S podporo našim kandidatom lahko računate, da bo občinski svet deloval preudarno in razumno, saj **razpolagamo s profili delovnih in sposobnih ljudi, ki se s poštenim delom dokazujejo na različnih področjih delovanja**. Na podlagi vsakodnevnih delovnih izkušenj je tako možno sooblikovati prioritete naše občine, katere naloga je, da zagotavlja čim bolj enakopraven in gospodaren servis za občane vseh generacij ter skrbi za njihove skupne potrebe na različnih področjih.

Na prihajajočih volitvah obkrožite NSi, saj vam zagotavljamo etično in odgovorno delovanje izvoljenih svetnikov v korist vseh občanov, kar naša občina potrebuje!

Hvala vam za zaupanje!

VERJAMEMO:

- da živimo v enem najlepših koticov naše dežele, v občini Lenart, kar nakazujejo tudi trendi priseljevanja;
- da bo naša lista pomembno pripomogla k soustvarjanju naše občine tudi v prihajajočem mandatu, saj že vrsto let aktivno in vsebinsko delujemo v organih odločanja naše občine;
- da je tudi pri oblikovanju lokalne politike pomembno zares poslušati in tudi »biti slišan«, kar zagovarjamo, saj je kulturno soočenje različnih mnenj največje gonilo napredka;
- da je naša ekipa pripravljena tvorno sodelovati pri bodočem razvoju občine, katere naloga je opravljati lokalne zadeve javnega pomena;
- in podpiramo organizacijo in razvoj naše občine v prihodnjem mandatu na področju šolstva (dograditev šole), zdravstva (izboljšanje dostopnosti zdravstva), gospodarske javne infrastrukture (razvoj cestnih povezav z obvoznico in povezav trajnostne mobilnosti), kulture in športa, kjer se zavzemamo za projekt izgradnje nove večnamenske dvorane v Lenartu.

Naročnik: NSi

LISTA KANDIDATK IN KANDIDATOV ZA OBČINSKI SVET

VOLILNA ENOTA 1 - LENART

1. **Anton HOLC**, magister zdr. - soc. managementa, dipl. zn.
2. **Sabina POSTRUŽNIK**, diplomantka marketinga
3. **Maksimiljan ŠUMAN**, univ.dipl.gospodarski inženir
4. **Marjana TOMPA**, dipl. fizioterapevtka
5. **Silvo LORENČIČ**, elektroinštalater
6. **Nataša FRAS**, knjigovodja - računovodja
7. **Bogdan ROJS**, dipl. inženir gradbeništva
8. **Alojzija GRAHORNIK**, bolničar - negovalec
9. **Jožef RAJŠP**, lesarski tehnik

VOLILNA ENOTA 2 - VOLIČINA

1. **Valentina PLOJ**, naravovarstveni tehnik

LISTA ZA KRAJEVNO SKUPNOST

1. **Sabina MARKOLI**, doktor dentalne medicine

NSi

Naročnik: NSi

S SPOŠTOVANJEM
DO OBČANOV

ODLOČNO NAPREJ
ZA SVETO TROJICO

1
Milan ANŽEL
Zg. Verjane
volilna enota 7 | 2
Jože SELINŠEK
Gočova
volilna enota 4 | 2
Janez REBERNIK
Zg. Porčič
volilna enota 3 | 3
Ksenija KURNIK
Zg. Senarska
volilna enota 6 | 1
Simon KOS
Sp. Senarska
in Sp. Verjane
volilna enota 5 | 1
David KLOBASA
za občino
Sveta Trojica | 1
Anita ROBIČ
Sveta Trojica
volilna enota 1 | 2
Smiljan FEKONJA
Sveta Trojica
volilna enota 1 | 2
Nada DUH
Osek
volilna enota 2 | 4
Branko DRUŽOVEC
Osek
volilna enota 2 | 3
Natalija ROŠKAR NEDOK
Zg. Porčič
volilna enota 3 | 4
Andrej KLAUZNER
Sveta Trojica
volilna enota 1 |
|--|---|--|--|---|--|--|--|--|---|---|--|

Vabljeni, da obkrožite številke pred vsemi našimi kandidatkami in kandidati.

V volilni enoti 1 (Sveta Trojica) se voli 3 kandidate, v volilnih enotah 2 in 3 (Osek in Zg. Porčič) 2 kandidata, v ostalih volilnih enotah po enega.

Za ljudi. Za Sveto Trojico.

SDS

Spoštovane občanke in občani Občine Sveta Trojica v Slov. goricah!

Najpomembnejše premoženje vsake skupnosti so njeni ljudje in boljši ko so ljudje, boljša je občina. Občina leži v osrčju Slovenskih goric, kjer se srečujeta tradicija in sodobnost, podeželska krajina in moderen utrip. Z načrtnim urejanjem smo ji v zadnjem mandatu dali dušo, saj se zavedamo dejstva, da ne moremo dopustiti prepuščanja problemov prihodnosti. Glavno življenje največje stranke v Sloveniji - stranke SDS, se dogaja v občinskih odborih, kjer vsak član in članica deluje tam, kjer živi, zato ima stranka globoke korenine. **Zelimo si enakomernega razvoja vseh zaselkov in vasi.** Zato se lokalni odbor SDS Sveta Trojica na letošnje lokalne volitve odpravlja s tremi kandidati za mesta v občinskem svetu.

V 2. volilni enoti, v katero spada naselje Osek, pod zaporedno številko 3 kandidira dosedanja svetnica **Jasmina Trojner Kraner**, ki se bo še naprej zavzemala, da vsaka pobuda, mnenje in predlog šteje. Vsi imamo pravico izražati svoja stališča, poglede ter videnja in opažanja, ker je občina del občank in občanov in prav vsi mi prispevamo v občinski

Ti drobni občutki zadoščenja, da premagujemo sebičnost in delamo za skupno, nas delajo srčne in celo srečne ljudi. V solidarnosti in pripadnosti se začne in konča zgodba o neki skupnosti – tudi naši, in v naši sposobnosti, da skupaj rešujemo probleme in si zastavimo nove cilje na poti v občino na katero bomo vsi ponosni.

Franc Breznik, poslanec RS

proračun. V Oseku se je v letih samostojne občine že veliko postorilo, a kljub temu še zaostajamo. Smo zelo razpršeno naselje, a to ne sme biti izgovor za napredek. Moderniziralo se je že veliko cest, a še ne vse, za kar se bom trudila in zavzemala še naprej. Trenutno se uspešno gradijo kolesarske povezave osrednjih Slovenskih goric, kategorizirale so se nekatere ceste, uredil se je večnamenski prostor pri gasilskem domu (požrtvovalno in prostovoljno delo naših gasilcev) - uspešno se je izpeljal nakup gasilskega vozila, širitev javnega vodovodnega omrežja, sanacija plazu, ... To kar smo si pa najbolj želeli, še pa ni realizirano - optično omrežje - verjamem pa, da bomo kmalu na cilju, vsaj tako je obljubil župan.

V 5. volilni enoti, za kraja Spodnje Senarsko in Spodnje Verjane, pod zaporedno številko 2 kandidira **David Šilec**, kateri si želi, da prevzame odgovornost mlajša generacija in s tem poda sveže ideje k odločitvam razvoja naših vasi, predvsem Spodnje Senarske in Spodnjih Verjan, zato se je tudi odločil za kandidacijo. Zavzemal se bo za povezovanje in sodelovanje med sovaščani, sprotno obveščanje o dogajanju v občini in prenašanje njihovih želja občinskemu svetu. Verjame, da lahko skupaj ponese močan glas naši vasi daleč naokoli, saj smo že pokazali, da če želimo, znamo stopiti skupaj tako starejši kot mlajši. Želi si medgeneracijskega sožitja in skrbnega ohranjanja naših krajev še naprej, s poudarkom na razvoju cestne in komunalne infrastrukture.

V 6. volilni enoti spada Zgornja Senarska. Za članico občinskega sveta kandidira **Anja Škrlec**. Anja pravi, da se je za kandidacijo odločila zato, ker si želi, da bi mladi dobili priložnost. Pravi, da se z malo motivacije in trdim delom lahko marsikaj naučimo in prispevamo k še boljšemu razvoju našega kraja. Želi si podpirati predvsem kulturno ustvarjanje, predvsem domače glasbene ustvarjalce, za katere si želi, da bi svoj talent večkrat pokazali na kulturnih prireditvah našega kraja. Poudarja tudi pomen lokalnega kmetijstva, saj je Sveta Trojica vendarle podeželska občina. Stremi k dobrim zamislim ne glede na to, od kod prihajajo. Pripravljena je prisluhniti vsem sovaščanom in sosedom ter njihove ideje in zamisli ponesti naprej, saj meni, da lahko le kot celota s skupnim sodelovanjem prispevamo k še boljšemu razvoju našega kraja.

Narodnik SDS, Slovenjstava 8, 1000 Ljubljana

MOBILNA APLIKACIJA SAUBERMACHER SLOVENIJA!

Zagotovo pride trenutek, ko nisi najbolj prepričan, katera vrsta odpadkov je v naslednjih dneh predvidena za odvoz. Prav tako se nemalokrat vprašaš, kaj sodi v kateri zabojnik.

Prav zaradi tega smo v podjetju Saubermacher Slovenija razvili aplikacijo, s pomočjo katere boš lahko ažurno spremljal svoje **termine odvoza odpadkov** ter vse koristne informacije s področja **ločevanja odpadkov**. Prav tako pa boš tam našel **lokacijo** svojega zbirnega centra z **odpiralnim časom**. Svojo uporabniško izkušnjo pa lahko nadgradiš na način, da se registriraš s čemer se ti ponudijo dodatne možnosti in informacije o tvojem prevzemnem mestu, identifikacija v zbirnem centru, vključno z oddajo nekaterih naročil.

Sedaj je pravi čas, da si naložiš aplikacijo in skupaj z nami poskrbiš za življenja vredno okolje.

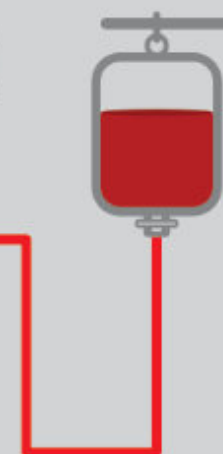
POVSEM ENOSTAVNO IN V LE 3 KORAKIH:

- 1.** Izberi Saubermacher aplikacijo v iOS ali Android trgovini
- 2.** Poskeniraj QR kodo!
- 3.** Pritisni naloži
- 4.** Prični z uporabo in uživaj!

RKS OZ LENART

NAČRT KRVODAJALSKIH AKCIJ

December

7. 12. / KO RK Lokavec / Gostilna Mihelič / 7.30 - 10.00

16. 12. / KO RK Lenart / Knjižnica Lenart / 7.30 - 11.00

RTV SLO Radio Maribor

PUNE VREJI.

PRENOVLJEN PROGRAM
RADIO MARIBOR

Dr. Marjan Toš, muzejski svetovalec

Paberki o stari lenarški pekarni ali kruh naš vsakdanji ... (6. zadnji del)

Že od časov vodje pekarnice Jožeta Alatiča so lenarški peki na veliko oskrbovali celotno območje s prazničnim velikonočnim kruhom – pisankami. Za ta kruh so v vseh trgovinah na območju nekdanje velike občine Lenart zbirali ves teden pred velikonočnim petkom naročila, da so lahko pred blagoslovom jedi ljudje kupili beli, praznični kruh. Kruh so razvažali vse do poznih večernih ur. To tradicijo so peki ohranili do zaprtja lenarške pekarnice in so jo v času, ko je pekarno vodil Anton Družovec, celo nadgradili s ponudbo majhnih kolačkov prazničnega belega kruha za otroke. Pred Miklavžem pa so pekli »miklavže« in »parkeljne«.

Lenarški peki so opravili pomembno vlogo tudi med osamosvojitveno vojno leta 1991, ko so kljub nevarnostim in omejitvam nemoteno oskrbovali prebivalstvo osrednjih Slovenskih goric s kruhom in pekli kruh tudi za enote Teritorialne obrambe Slovenije. Leta 2001 je lenarška pekarna kot obrat mariborskega Intesa doživela prvo lastninjenje, in sicer je tega leta veliko ljubljansko podjetje Žito kupilo 20-odstotni delež Intesa. Decembra 2005 je Žito Intes v celoti prevzelo in konec je bilo te blagovne znamke tudi pri Lenartu. Pekarna Lenart je pekla kruh samo še do velike noči leta 2006. Do leta 2008 so vozili kruh in druge pekarske izdelke iz mariborske pekarnice v Lenart, od koder so jih trije šoferji še razvažali do leta 2008, ko je bilo tudi tega konec. Del starejših pekov je šel na čakanje pred upokojitvijo, nekaj so jih upokojili, vsi mlajši pa so bili prerazporejeni na delo v Maribor v okviru nove organiziranosti Žita. Po zaprtju

lenarške pekarnice je še vse do leta 2010 v delikatesni prodajalni v stari Mercatorjevi blagovnici na Partizanski cesti 1 v Lenartu deloval Žitov profitni center Mini pekarna kruh – pecivo Lenart. V njem so pekli nekaj nekdanjih okusnih lenarških kruhov, predvsem pa veliko pletenic in žemelj. Konec je bilo lenarške zgodbe o peki kruha, ki je ostala trajno zapisana v spominu mnogih generacij Lenartčanov in okoličanov. Po dobrem lenarškem kruhu imajo mnogi še danes skomine, saj je peka slonela na tradiciji domačnosti in kakovosti, za kar so lenarški peki vedno znali poskrbeti. Še živeči se z nostalgijo spominjajo časov, ki so jih preživeli v »stari pekarni« v Lenartu. Med ljudmi se je najbolj utrdil v spominu nekdanji lenarški kruh »turist« v obliki kolača ali 2-kilogramske štruce, posebnost lenarške pekarnice pa so bile tudi izjemno okusne žemljice, kakršnih danes ni več mogoče dobiti nikjer. Tehnologija izdelave se je namreč bistveno spremenila in tudi peka kruha je povsem drugačna kot v nekdanji »stari lenarški pekarni«. Časi se pač spremenjajo!¹

(konec)

¹Za pomoč pri zbiranju podatkov o lenarški pekarni se najlepše zahvaljujem Emiliji Zakešek, Mariji Alatič in Ljudmili Družovec iz Lenarta, Marku Žmavcu iz Gočove ter Janezu Žižku iz Treh Kraljev pri Benediktu. Lepa hvala tudi direktorici lenarške knjižnice Petri Kranvogel Korošec za razumevanje in pomoč pri naboru slikovnega gradiva. Slikovno gradivo je prispevala tudi Emilija Zakešek iz Lenarta.

Dr. Marjan Toš, muzejski svetovalec

80-letnica začetka prisilne mobilizacije v nemško vojsko: iz Slovenskih goric do Stalingrada

Slovenski naborniki s častniki in podčastniki na Moravskem

Foto: arhiv Oskarja Dolšaka

Ena od značilnosti nemške okupacije na slovenskem Štajerskem (pa tudi na Koroškem in Gorenjskem) je bila prisilna mobilizacija v nemško vojsko. Ta radikalni ukrep, ki se je med nemško okupacijo začel pred 80 leti, je prizadel dobršen del moškega prebivalstva na območju celotnih Slovenskih goric (torej tudi današnje širše pesniško območje). Priprave za izvedbo nemške vojaške mobilizacije so se začele že leta 1941 v povezavi z okupatorjevim reševanjem podelitve nemškega državljanstva prebivalstvu tistega dela Slovenije, ki si ga je pri razkosanju Dravske banovine med tri okupatorje aprila 1941 prilastila Nemčija. Nemško prisilno mobilizacijo so začeli izvajati leta 1942, ko je bila izdana odredba šefa civilne uprave na Spodnjem Štajerskem o uvedbi vojnega prava in državne delovne službe na tem območju. Odredba se je dotikala tudi objave popisa letnikov 1923 in 1924. V letu 1942 so bili najprej popisi letnikov 1923 in 1924, sledili so popisi letnikov 1921 in 1922, 1919 in 1920, novembra in decembra 1942 pa še popisi letnikov 1918 in 1925. Popisom so kmalu sledili nabori in tem vpoklici. Že okoli 20. julija 1942 je bil na Štajerskem vpoklican v nemško vojsko letnik 1923. Vpoklic je bil zelo uspešen, saj se vpoklicani v glavnem niso imeli kam umakniti. To se je nato ponovilo tudi jeseni 1942 in pretežno še leta 1943. Vpoklice so izvajali postopoma, tako da so do konca poletja 1943 vpoklicali od letnika 1926 do letnika 1914, kar je okoli 60 % vseh mobilizirancev. Druge obveznike od letnika 1928 do letnika 1908 so vpoklicali pretežno v letu 1944 in preostale, vključno z letnikom 1929, še leta 1945. Odzivnost na pozive je bila na splošno velika, predvsem na Štajerskem do leta 1944. Mobilizacijo so Nemci spremljali z represalijami nad Slovenci. Med temi velja omeniti streljanje talcev, ki so jih izbirali tudi med dezerterji iz nemške vojske.

Najučinkovitejši ukrep za poslušnost vojnih obveznikov pa so bile grožnja in represalije nad svojci obveznikov, pri katerih se je udomačilo načelo: »Rajši ubogam in sam padem, samo da ohranim družino in dom.« Po podatkih Inštituta za novejšo zgodovino Slovenije v Ljubljani, ki vodi bazo podatkov o žrtvah vojne 1941–1945 in zaradi nje na Slovenskem, je padlo 9.942 mobilizirancev v nemško vojsko. To je velika številka, sploh v primerjavi s padlimi mobiliziranci v italijansko vojsko, ki jih je bilo 1.279, in padlimi mobiliziranci v madžarsko vojsko, ki jih je bilo samo 200. Mnogi mobiliziranci so prihajali iz front na dopuste in iskali zveze z osvobodilnim gibanjem zaradi odhoda k partizanom. Teh povezav je bilo v Slovenskih goricah malo, zlasti še v letih 1942 in 1943, ko je bil obseg mobilizacije v nemško vojsko največji. Razmere so se popravile šele poleti in jeseni 1944, ko so v Slovenske gorice prihajale patrulje Lackovega odreda s Kozjaka in novačile novince za partizanske enote, med njimi tudi dezerterje iz nemške vojske, ki so po daljšem skrivanju lahko odšli v partizane. Poti na Kozjak so vodile tudi prek Gačnika, Jakobskega Dola, Jarenine in Pesnice, mimo Kongote in Svečine. Nekateri se partizanski mobilizaciji niso odzvali in so se vse do konca vojne skrivali doma in tvegali nemške povračilne ukrepe zase in za družine. Nekaj se jih je pridružil tudi Melaherjevemu četnikom. Po vojni so bili nemški prisilni mobiliziranci dolga desetletja stigmatizirani kot »švabski vojaki« in šele konec 90. let minulega stoletja so bili priznani kot posebna kategorija vojnih žrtev. Prav je, da se jih ob 80-letnici začetka nemške prisilne mobilizacije vsaj spomnimo. Tudi tistih, ki so za vedno obležali na frontah pri Stalingradu, pred Moskvo, v Normandiji, na Siciliji in v severni Afriki. Pa tudi na Baltiku in na nemških bojiščih ob kapitulaciji Rajha.

Slovenski mobiliziranci kot nemški vojaki v bojni akciji

Foto: arhiv Marjana Toša

Mažoretna in twirling skupina občine Pesnica

Pesniške mažoretke na evropskem prvenstvu

Foto: osebni arhiv

Članice in član Mažoretne in twirling skupine občine Pesnica smo na letošnjem državnem prvenstvu dosegli odlične rezultate in se s svojimi nastopi uvrstili na evropsko tekmovanje zveze NBTA v disciplinah mažoretk v Italiji. Tekmovanje je potekalo od 13. do 16. oktobra v obmorskem mestecu Lignano Sabbiadoro. Na tekmovanju so tekmovali reprezentance iz 14 evropskih držav. Tekmovali smo v štirih kategorijah in v močni konkurenci dosegli naslednje rezultate: Zala Verbošt (showtwirl accessories solo youth) je zasedla 8. mesto, mlajša skupina (traditional juvenile) 4. mesto, starejša skupina (traditional senior) 6. mesto in starejša skupina (exhibitiona senior) 5. mesto.

Veseli smo, da smo se lahko udeležili tako velikega tekmovanja v tujini in dosegli zelo dobre rezultate. Dobili smo potrditev, da

delamo dobro, hkrati pa nam udeležba na takšnih dogodkih daje spodbudo za nadaljnje delo. Iskreno smo hvaležni našima trenerkama Lani Žabčič in Sergeji Pauman, ki delita svoje znanje in izkušnje z nami ter nam pomagata razvijati naše potenciale. Zahvaljujemo se tudi Občini Pesnica in donatorjem, ki so nam s svojimi prispevki olajšali pot na tekmovanje. Velika zahvala pa velja tudi staršem in navijačem, ki so nas ob parketu (ali doma pred zaslonom) spodbujali in navijali za nas. Skupaj s tekmovalkami iz Ribnice in njihovimi starši so naši navijači osvojili nagrado za najboljšo navijaško podporo na tekmovanju – bučno navijanje so popestrile raglje in celo harmonika.

Začenja se nova tekmovalna sezona, tako da že pridno vadimo nove koreografije za naslednja tekmovanja. Veseli bomo, če nas boste spremljali in spodbujali še naprej.

Foto: osebni arhiv

Alenka Špes in Damjana Vizjak

Novice izobraževalnega centra

LAHKIH NOG NAOBKROG

Bliža se praznično obarvan mesec december, ki ga zaradi nizkih temperatur večinoma najraje preživimo v okrilju toplega doma. Sprehodi postanejo krajši ali pa jih kar izključimo iz urnika, kar pa ni najboljšo za naše zdravje. Hoja je pri nizkih temperaturah izjemno poživljajoča, zato vas prvi petek v mesecu decembru, 2. decembra, ob 9. uri vabimo, da se nam pridružite na pohodu po čudoviti pokrajini Slovenskih goric.

Zberemo se pred stavbo Izobraževalnega centra, Nikova 9, Lenart.

DONOSNO ZGODBARJENJE – ZGODBE, KI ODPIRAJO SRCA IN DENARNICE (V sklopu projekta Zelene Slovenske gorice)

V četrtek, 8. decembra, ob 9. uri vas vabimo na predavanje Donosno zgodbarjenje – zgodbe, ki odpirajo srca in

denarnice.

Ljudje si že od nekdaj pripovedujemo zgodbe. Zgodbe so eno izmed najstarejših in najučinkovitejših orodij, ki jih še danes uporabljamo za učinkovito komunikacijo, vodenje, promocijo in trženje, medsebojno povezovanje, razreševanje konfliktov itd. Toda ali pripovedujete zgodbe na način, ki vključuje, poveže in se dotakne?

Predavateljica bo udeležencem pokazala, da lahko vsakdo lastne zgodbe s pridom uporabi v poslu in da imamo prav vsi sposobnosti, da to dejansko naredimo. Udeležence bo popeljala do uporabnega poslovnega zgodbarjenja: zakaj in kako v poslu deluje zgodbarjenje, katera so področja zgodbarjenja, kje lahko črpamo ideje, kako ustvariti uporabne zgodbe in kako svojo zgodbo uporabiti v praksi.

Udeležba na predavanju je brezplačna, naložbo pa sofinancirata Republika Slovenija in Evropska unija iz Evropskega sklada za regionalni razvoj (ESRR).

Foto: osebni arhiv

IZOBRAŽEVALNI CENTER SLOVENSKE GORICE

☎ 02 720 78 88 ali 051 368 118

✉ izobrazevalnicenter.slogor@gmail.com

Navodila in pravila

Za točnost podatkov odgovarjajo njihovi avtorji oziroma naročniki. Nenaročenih prispevkov in fotografij ne vračamo, ne honoriramo in ne odgovarjamo za avtorsko delo posredovanih vsebin in fotografij. Pridržujemo si pravico do krajšanja prispevkov, spremembe naslovov in neobjave prejetih prispevkov. Izbor prejetih fotografij opravi uredništvo. Stališča, izražena v kolumnah in drugih prispevkih zunanjih avtorjev, ne izražajo nujno stališča uredništva. Imetnik materialnih avtorskih pravic avtorskih del v Ovtarjevih novicah je Razvojna agencija Slovenske gorice ali avtorji, ki imajo z izdajateljem sklenjene avtorske pogodbe, zato teh del ni dovoljeno reproducirati, distribuirati ali drugače uporabljati v tržne namene brez ustreznega pisnega dovoljenja oziroma

pogodbe. Prispevkov z elementi sovražnega govora, nestrpnosti, političnega obračunavanja in nepodpisanih člankov ne objavljamo. Varovanje osebnih podatkov: Vse osebne podatke, s katerimi razpolagamo na uredništvu, skrbno varujemo v skladu z zakonodajo in uporabljamo le za namene, za katere so bili podani.

Naslednja številka (11/2022) bo izšla v četrtek, 22. 12. 2022. Rok za rezervacijo oglasnega prostora in oddajo člankov je 8. 12. 2022.

Cenik oglasnega prostora

1/16 strani	124x40 mm	80,00€
1/8 strani	124x84 mm	100,00€
1/4 strani	124x173 mm	180,00€
1/2 strani	253x173 mm	280,00€
cela stran	253x350 mm	480,00€

K navedenim cenam se prišteva DDV.

maribor
24.si

OVTARJEVE NOVICE (ISSN C506-614X) – časopis osrednjih Slovenskih goric izhaja od 23. decembra 2009 v Lenartu. Izdaja ga Razvojna agencija Slovenske gorice, d. o. o. Direktorica: dr. Milojka Domajnko. Časopis je vpisan v razvid medijev pri Ministrstvu za kulturo RS pod zaporedno številko 1501.

Odgovorni urednik: Zmagoslav Šalamun. **E-naslov:** urednik@ovtar24.si. **Telefon:** 070 670 740. **Uredniški odbor:** Zmagoslav Šalamun, mag. Nataša Bauman, Damjan Veršič, Jasna Senekovič, Petra Golob, mag. Vito Kraner, Mojca Guzej in dr. Milojka Domajnko. **Naslov uredništva:** Ovtarjeve novice, Trg osvoboditve 9, 2230 Lenart v Slov. goricah. **E-naslov za marketing:** ovtarjeve.novice@rasg.si **Lektoriranje:** Jasmina Vajda Vrhunec, s. p. **Oblikovanje časopisa in grafična priprava za tisk:** Kreativna Pika, d. o. o., Jurovska cesta 21, Lenart v Slov. goricah. **Tisk:** Evrografis, d. o. o., Puhova ulica 18, 2000 Maribor. **Naklada:** 6.980 izvodov. **Ovtarjeve novice** lahko prelistate tudi na spletni strani: www.rasg.si.

Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja: Evropa investira v podeželje

Po spletni strani DRSP povzela Milena Grabušnik

Ob jubileju pripravili strokovni posvet

Strokovni posvet »Pomen civilne družbe za razvoj podeželja ob 20. obletnici delovanja Društva za razvoj slovenskega podeželja« je potekal 21. oktobra v Kulturnem in upravnem središču Sveti Jurij ob Ščavnici. Več kot 80 udeležencev številnih strokovnih institucij na področju razvoja podeželja, predstavniki večine lokalnih akcijskih

skupin (tudi LAS Ovtar) in predstavniki vseh ključnih institucij, ki upravljajo sredstva za izvajanje programa LEADER/CLLD, je s svojo prisotnostjo potrdilo pomen in vlogo društva. Dogodka se je udeležila tudi ministrica za kmetijstvo Irena Šinko.

Foto: arhiv DRSP

Na dogodku je 5 raziskovalcev in članov društva prvič predstavilo monografijo z naslovom Izvajanje programa LEADER/CLLD v Sloveniji. Za najuspešnejšo podeželsko skupnost 2022 so svečano razglasili Občino Ljubno, Občini Razkrižje pa podelili priznanje za izjemne dosežke na področju spodbujanja vključujočega in trajnostnega razvoja v okviru natečaja. Društvo za razvoj slovenskega podeželja je vpeto v delovanje evropskih pobud in gibanj, zlasti v Evropsko združenje lokalnih akcijskih skupin ELARD in v Gibanje za evropsko podeželje PREPARE. Hartmut Berndt, predstavnik združenja ELARD in predsednik nemškega združenja lokalnih akcijskih skupin BAG LAG, in Miodrag Matavulj, predstavnik gibanja PREPARE in Balkanskega podeželskega parlamenta, sta predstavila delovanje mrež in pomen povezovanja civilne družbe. Osrednja vsebina strokovnega dela je bila predstavitev monografije o izvajanju programa LEADER/CLLD v Sloveniji, ki postaja vodnik za prihodnje programsko obdobje in je dostopna na »Portal za znanje«, ki ga ureja Mreža za podeželje pri Ministrstvu za kmetijstvo, gozdarstvo in

prehrano. V nadaljevanju, na okrogli mizi, so nekdanja predsednika društva Goran Šoster in Aleš Zidar ter podpredsednica društva Mojca Metličar razpravljali o poti, ki jo je prehodilo društvo, ter o njegovi prihodnosti. Omizje je vodila Darja Zemljič. V popoldanskem delu je sledila slovesnost ob 20. obletnici delovanja društva. Zbrane sta pozdravila član upravnega odbora Goran Šoster in predsednik LAS Prlekija Niko Miholič. Jože Prah, aktiven član društva že vse od njegovih začetkov, je v slavnostnem nagovoru izpostavil, da mora vizija naše skupnosti temeljiti na naslednjih stebrih: kakovost življenja, zaupanje, inovativnost, identiteta in znanje ter veščine, nato pa je Irena Šinko, ministrica za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, spregovorila o pomenu civilne družbe za razvoj podeželja.

Slovesnost so prepletali nastopi Folklorne skupine Leščeček in otroške folklorne skupine »Mali Verženci« iz Osnovne šole Veržej. Za kulinarično doživetje so poskrbele članice Društva podeželskih žena in deklet Sveti Jurij ob Ščavnici.

Dani Zorko

Prihajajoče aktivnosti in trženje turističnih vsebin

Turizem je panoga, ki se v naši regiji še vedno komaj postavlja nazaj na noge. Na Razvojni agenciji Slovenske gorice (RASG) smo v zadnjih mesecih veliko časa namenili komunikaciji z našimi lokalnimi in turističnimi ponudniki, ki smo jih povabili na skupno srečanje, hkrati pa jih tudi vključili v tiskovine in spletne prezentacije s turistično vsebino. Že od pomladi pospešeno postavljamo tudi temelje za našo turistično destinacijo po smernicah nove Strategije turizma Slovenije, na podlagi katerih bi se v prihodnosti lahko samostojno in z dodatnimi finančnimi viri predstavljali Sloveniji in svetu. Pri tem smo pripravili več vrst promocijskih tiskovin, kmalu pa bo zaživela tudi skupna spletna stran s turističnimi vsebinami Slovenskih goric. Ponudniki, ki so se udeležili srečanja in izkazali dodaten interes, so poleg smernic dogajanja za naslednje leto prejeli tudi veliko informacij o možnostih prijave na različne razpise, ki bodo na voljo v prihodnje. V zimskem času pripravljamo še komplet delavnic za vodnike in dvig kompetenc turističnih ponudnikov, o čemer bomo objavili povabilo po naših obveščevalnih kanalih.

Promocijski moment smo nadgradili tudi s tržnim kanalom, saj smo v zadnjem času z javnim povabilom nagovorili vse turistične deležnike na območju LAS Ovtar Slovenskih goric k aktivni vključitvi s svojimi vsebinami. V preteklosti smo kar nekaj medijskega prostora namenili informacijam o ustanovitvi sprejemnega organizatorja potovanj in izletov na širšem

območju Podravja, Slovenskih goric, Dravskega polja in Prlekije, kjer je RASG iniciator ideje in tudi osrednji koordinator te aktivnosti. Kot smo že večkrat obveščali, vzpostavljamo namreč agencijo, ki bo tržila predvsem manjše butične ponudnike iz omenjenega območja (incoming agencija), sedež pa bo imela v Lenartu v Slovenskih goricah. Že kar nekajkrat in po različnih kanalih smo k sodelovanju povabili vse turistične deležnike območja, da skupaj pripravimo kakovostne turistične pakete in programe za prodajo, ki bo stekla v letu 2023. Treba je poudariti, da smo bili zelo pozitivnega odziva deležni predvsem od ponudnikov, ki se s turizmom ukvarjajo profesionalno in ki so našo idejo in posledično izvedbo prepoznali kot zelo potrebno in koristno za celotno območje. Turizem je dinamičen organizem, zato bomo vsebine prilagajali in posodabljali sproti, osnovni gradniki pa bodo najprej ponudniki, ki imajo ponudbo že dodelano in cenovno ovrednoteno.

Vsem evidentiranim ponudnikom smo v poletnih mesecih po pošti poslali informativne obrazce za popis turističnih vsebin v Slovenskih goricah, v prejšnjem mesecu pa smo po elektronski pošti posredovali tudi vprašalnike, kjer je treba natančno (časovno, vsebinsko in finančno) definirati ponudbo, da lahko pripravimo kalkulacije in vsebine. Za vse ponudnike, ki bi se čim prej želeli tržiti tudi s pomočjo incoming agencije, pa smo z informacijami še vedno na voljo na RASG (rasg.incoming@rasg.si; 051 660 865).

Damjana Vizjak

Trajnostne odločitve v vsakdanjem življenju – projekt Zelene Slovenske gorice

V sklopu projekta Zelene Slovenske gorice je partner Društvo Ovtar Slovenskih goric v mesecu septembru izvedel predavanje z naslovom TRAJNOSTNE ODLOČITVE V VSAKDANJEM ŽIVLJENJU, na katerem nam je dr. Marinka Vovk, ustanoviteljica Centrov ponovne uporabe, predstavila začetke ustanavljanja centra in nam razložila, kako lahko okoljske probleme rešujemo na podjetniški način, ki je v korist tako posameznikom kot skupnosti.

Spoznali smo, kako odpadke preoblikovati v nove izdelke in kako s ponovno uporabo in s skoraj pozabljenimi tehnikami obnove pohištva polepsati dom. Predavateljica nas je opomnila, naj rabljenih stvari ne zavržemo, temveč jih popravimo, saj s tem podaljšamo življenjsko dobo izdelkov, zmanjšujemo količino odpadkov, ohranjamo naravne vire in vzdržujemo stare obrtniške veščine in znanja.

Foto: arhiv RASG

Andrej Kocbek

Strokovna ekskurzija Društva za razvoj slovenskega podeželja v Grčiji

Foto: arhiv LAS

V času od 2. do 7. oktobra je potekala strokovna ekskurzija v Grčiji, ki jo je organiziralo Društvo za razvoj slovenskega podeželja. Ekskurzije se je udeležilo 47 predstavnikov lokalnih akcijskih skupin (LAS) iz cele Slovenije, med njimi tudi Andrej Kocbek, predsednik Društva Ovtar in član Upravnega odbora LAS Ovtar Slovenskih goric, in Marjeta Jerič, predstavnica Ministrstva za kmetijstvo gozdarstvo in prehrano.

Program se je začel z obiskom Ministrstva za razvoj podeželja in hrano (General Secretary of Agricultural Policy and Management of Community Funds, Managing Authority of Rural Development Programme Networking and Publicity Unit: www.agrotikianaptixi.gr; <https://ead.gr>). Sprejeli so nas predstavniki generalnega

sekretariata in nam predstavili Program razvoja podeželja v Grčiji v obdobju 2014–2020 in pripravo Strateškega načrta 2023–2027. V nadaljevanju smo si v spremstvu predstavnice Local Action Group (LAG) Achaia Elene Labropoulou ogledali številne primere dobrih praks.

Na otoku Salamina nam je koordinatorka LAG/FLAG of Attica Christina Kalatha predstavila delovanje njihove organizacije. Za praktičen prikaz je poskrbela lokalna folklorna skupina, ki je predstavila nekaj tradicionalnih noš, ki so jih kupili v sklopu LAS. Ogledali smo si tudi Salmis jadralski klub, ki mu je LAS financiral nakup čolnov za treninge otrok.

Obisk smo nadaljevali na polotoku Peloponez v območje LAG Achaia. Prvi postanek je bil v mestu Kalavrita, do

katerega smo se po zobati železnici z vlakom Odontotos pripeljali skozi sotesko Vouraikos, ki jo je izdolbla istoimenska reka. V mestu smo imeli srečanje z županom Athanasiosom Papadopoulosom in Iro M. Tsimpri, direktorico razvojne agencije Achaia. Skupaj sta nam predstavila delovanje LAG Achaia.

Okus lokalno pridelane hrane smo spoznali na kmetiji Orias, kjer vsa hrana pride z domačega vrta in okoliških kmetij. V okolici Kalavrite smo si ogledali Kalavrita Agricultural Dairy Cooperative, kjer od okoliških kmetov odkupujejo ovčje in kozje mleko ter izdelujejo slavni grški sir – fetos. S sredstvi LAS so zgradili prizidek tovarne in kupili lesene sode za shranjevanje sira. Ogleda dobrih praks smo nadaljevali na ribji farmi, kjer gojijo postrvi brez uporabe kemikalij. Na hribovitem območju Kalavrite LEADER/CLLD sredstva usmerjajo tudi v

turizem (smučanje, agroturizem, pohodništvo, off road avanture). Od turističnih naložb smo si ogledali čudovito kraško jamo Cave of lakes ter muzej o jami in kraških pojavih.

Po povratku na severno obalo Peloponeza smo se na občini v Aigio srečali z županom Apostolosom Karafotiasom. Chrysoula Christia nam je predstavila nekatere njihove projekte. Enega od teh – Alyki Wetlands Aigion – smo si kasneje tudi ogledali.

Program ekskurzije je bil po zaslugi naših grških gostiteljev bogat in pester. Kljub temu pa je dopuščal dovolj časa za mreženje tudi med udeleženci samimi, spoznavanje grške kulture ter ogleda nekaterih najprepoznavnejših znamenitosti in spomenikov.

Foto: arhiv LAS

Likovni ustvarjalni natečaj in priprava razstave na temo najlepši adventni venček in novoletna voščilnica

Mladi in mladi po srcu izdelajte adventni venček in novoletno voščilnico, pri tem pa upoštevajte kreativnost, inovativnost pri oblikovanju in naravne materiale.

Izdelke oddajte do 24. novembra 2022, v Knjižnico Lenart.

Nagradili bomo najbolj izvorni in kreativni venček in voščilnico.

Dela bomo razstavili prvo adventno soboto in nedeljo, od 9.00 do 13.00, v podhodu RSG centra Lenart.

Izdelki bodo na voljo za prostovoljne prispevke.

KD Babičina skrinja - Klub likovnikov Lenart, Knjižnica Lenart in Občina lenart

Povabilo za sodelovanje na prazničnem sejmu v Lenartu

Pred vrati je praznični december – čas lepih želja, nakupovanj in obdarovanj, čas obiska božično-novoletnega sejma!

V Društvu za razvoj podeželja Ovtar Slovenskih goric in Razvojni agenciji Slovenske gorice želimo po nekajletnem premoru ponovno razveseljevati naše obiskovalce skupaj z vami – pridelovalci, predelovalci, rokodelci in ostalimi razstavljalci – na tradicionalnem božično-novoletnem sejmu, ki bo letos že dvanajsti po vrsti.

Sejem se bo že tradicionalno odvijal na Trgu osvoboditve v Lenartu, kjer bodo na voljo lesene hišice proti plačilu najemnine, predvsem za gostinsko ponudbo. Za ostalo ponudbo podeželja pa bodo na voljo brezplačne stojnice, katerih število je omejeno.

Vabimo vas, da se širši javnosti predstavite s svojo ponudbo: kulinaricnimi dobrotami, izdelki domače in umetnostne obrti, ročnimi deli, vezeninami, pleteninami, novoletnimi voščilnicami, novoletnimi aranžmaji itd.

Tudi letos bo sejem potekal ob decembrskih petkih in sobotah med 16. in 21. uro:

- v petek, 2. 12., in v soboto, 3. 12.;
- v petek, 9. 12., in v soboto, 10. 12.;
- v petek, 16. 12., in v soboto, 17. 12. 2022.

Sejem bo popestril bogat spremljevalni program!

Prijave k sodelovanju oziroma rezervacije stojnic zbiramo do torka, 29. 11. 2022, na telefonski številki 059 128 773, mobilni številki 051 660 865 ali e-naslovu: info@lasovtar.si.

Vabljeni, da sejem obiščete in si popestrite praznične decembrske dni!

